

دوره ششم تقنینیه

مذاکرات مجلس

شماره

۱۶۴

جلسه

۱۹۹

تاریخ تأسیس آذر

۱۳۰۵

جلسه پنج شنبه ۵

بهمن ماه ۱۳۰۶

مطابق ۲ شعبان المعظم

۱۳۴۶

مندرجات

فقط شامل مذاکرات مشروح جلسات مجلس شورای ملی

خواهد بود

پس از ختم هر جلسه کلیه مذاکرات در یک شماره منتشر میشود.

مطبعة مجلس

قیمه اشتراك

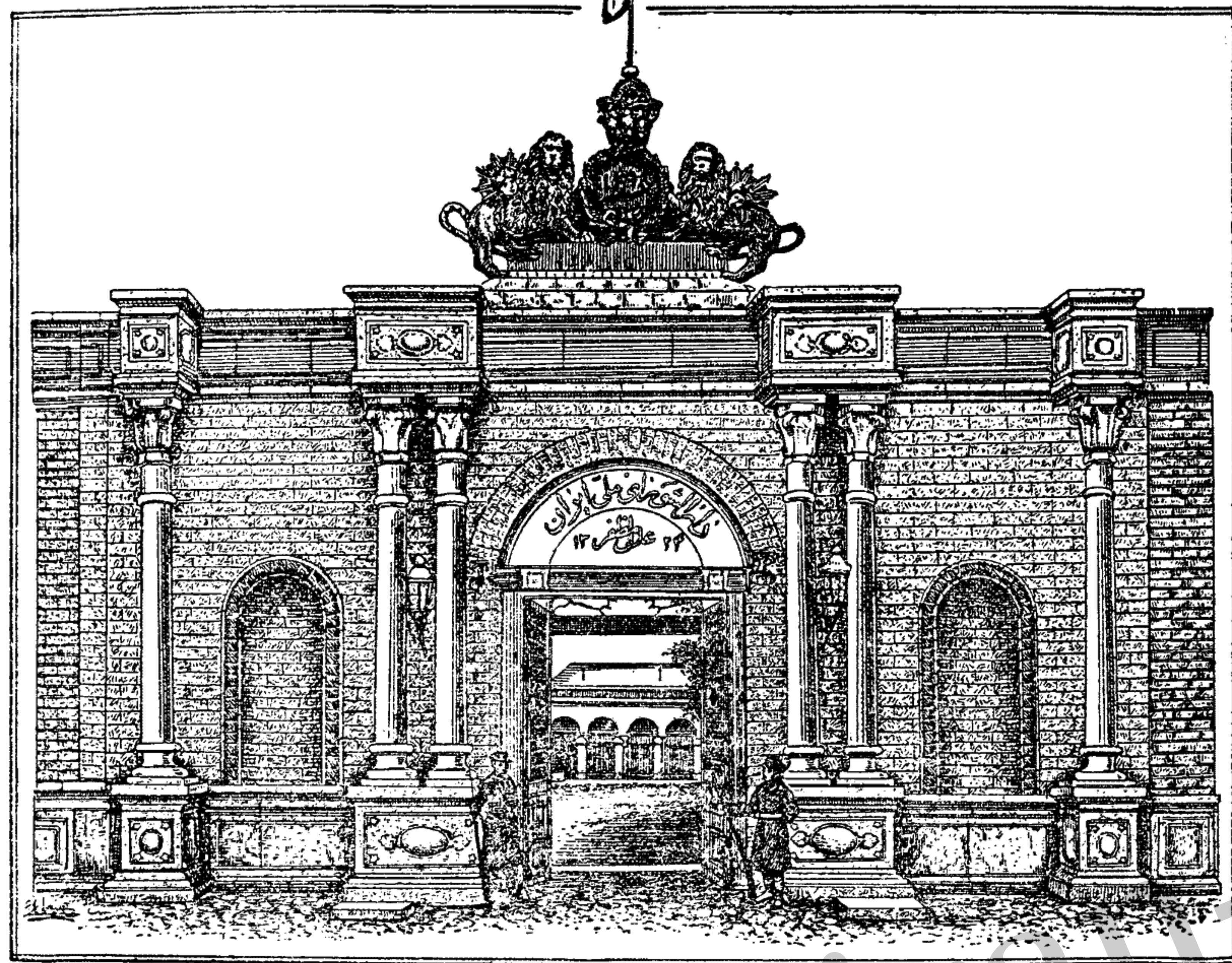
داخله ايران سالبانه ده تومان

خارجه « دوازده تومان

قیمه تك شماره

يك قران

فهرست مندرجات

مذاکرات مجلس

دوره ششم تقنینیه

صورت مشروح مجلس پنج شنبه ۵ بهمن ماه ۱۳۰۶ مطابق ۲ شعبان المعظم ۱۳۴۶

جلسه ۱۹۹

(مجلس دو ساعت و ربع قبل از ظهر بریاست آقای
مرضی قلیخان بیات نایب رئیس تشکیل گردید)
(صورت جلسه قبل را آقای
نگهبان قرائت نمودند)

غائبین با اجازه جلسه قبل
آقایان: ایلخان - خطیبی - دشتی - عدل - آقای
میرزا ابراهیم آشتیانی - سلطان محمدخان عامری - میرزا
حسن خان وثوق - محمودرضا

ردیف	عنوان	از صفحه	الی صفحه
۱	شور ثانی نسبت بخر کمیسیون قوانین مالیه راجع به اخذ عوارض بندری و تصویب آن	۲۲۲۳	۲۲۴۷
۲	مذاکره نسبت بطرح پیشنهادی عده از نمایندگان راجع به اضافه مواد الحاقیه بقانون استخدام مستخدمین اداری مجلس شورای ملی	۲۴۴۷	۲۴۵۲
۳	قانون اجازه اخذ عوارض بندری از بنادر و لنگرگاه ها	۲۴۵۲	

غائبین بی اجازه جلسه قبل
آقایان: حاج علی اکبر امین - اسدی - ذوالقدر
امام جمعه شیراز - اعظمی - نظام مافی - آقا علی زارع
حاج شیخ بیات - بنی سلیمان - حاج حسن آقا ملک
حاج غلامحسین ملک

دیر آمده‌گان با اجازه جلسه قبل
آقایان: دکتر سنک - دکتر طاهری - شریعت زاده
حشمی - نجومی - بهار - دکتر لقمان - افخمی
دیر آمده‌گان بی اجازه جلسه قبل
آقایان: بیات - حاج میرزا حبیب الله امین - پالیزی
قوام شیرازی - مدرس - جهانشاهی
نایب رئیس - نسبت بصورت مجلس ابرادی نیست؟
ضیاء - اجازه میفرمائید؟
نایب رئیس - بفرمائید

ضیاء - استدعائی که بنده در جلسه قبل کردم نظرم
راجع به سد را مجرد و آب شش پیر بود ولی در صورت
مجلس فقط یکیش را بیشتر ننوشته اند
نگهبان - هر دویش نوشته شده است
نایب رئیس - اظهار میکنند هر دویش نوشته شده
است. صورت مجلس مخالفی ندارد؟
(گفتند - خیر)

نایب رئیس - صورت مجلس تصویب شد
نایب رئیس - لایحه اخذ عوارض بندری مطرح
است ماده اول قرائت میشود.
(بشرح ذیل قرائت شد)

ماده ۱ - در بنادر و لنگرگاه هائی که برای تسهیل
کشتی رانی و تهیه موجبات امنیت جهازات و تسریع بار
گیری و پیاده کردن اجناس و مسافرین تأسیساتی شده
باشد یا بشود برای هر يك صد من بار که به کشتی گذاشته
و یا از آن خارج میشود عوارضی که حداعلاى آن از
سه قران تجاوز نماید بعنوان عوارض بندری مأخوذ خواهد

گردید و از کشتی های خالی که از بندر خارج و یا بانجا
وارد میشوند برای هر تن ظرفیت کشتی دهشاهی عوارض
بندری اخذ میشود

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده در کمیسیون قوانین مالیه
بودم در موقع شور دوم این لایحه يك مسئله را آقای
زعیم آنجا اظهار کردند و چون دیدم حقیقه مسئله بعقیده
بنده اساسی است ناچارم در اینجا عرض کنم يك
موضوعی است که گمان می کنم تاریخ شهادت بدهد که
در هیچ مملکتی مثل مملکت ایران آزادی تجارت برای
اشخاص ممکن نیست. هم بر حسب قوانین و عادات و
اخلاق ملی و هم بر حسب روحیات سلیم مردم این آب
و خاک تجارت برای عموم آزاد است و ما يك قوانینی
نداریم که تجارت را محدود کند و سخت گیری شدیدی
بکنیم خیر ملت ایران يك ملتی است مهمن دوست و
صلح طلب و قانون تجارتی هم که دارد برای همه آزاد
است و بالاخره دارای يك عواطف و مهری های زیاده
نسبت بتمام دنیا هستیم تاریخ هم این قضیه را شهادت
میدهد ولی از آنطرف ما ملاحظه می کنیم می بینیم
که در مقابل این عواطف فوق العاده و این آزادی که
ما در تجارت داریم دیگران ابدأ در حال ما رعایت نمی
کنند نمیخواهم وارد در جزئیات بشوم ولی بعضی از
دوستان ما که اروپا را دیده اند بر سبیل اجمال میگویند
که حقیقه این عواطفی که ماها نسبت بانها اعمال میکنیم
آنها در باره ما رعایت نمی کنند و از مال التجاره های ما
صدی شصت اخذ می کنند و يك قوانین سختی دارند که
هر چه از مملکت ما خارج میشود و میرود بانجا نجات
ما که بر می گردند صفرا لید بر می گردند حال ما این
است و آنها اینطور که عرض کردم حالا بنده از
این قسمت ها صرف نظر می کنم و تعقیب می کنم
قانون خودمان را - ملاحظه می فرمائید در دنیا نسبت باین
حقوق بندری که گرفته میشود چه ترتیبی است خوب است ما هم

لا اقل مثل دنیا بکنیم دیگر لازم نیست که در اینجا
باز يك سهل و سادگی قائل شویم. آن چیزیکه بنده
در کمیسیون قوانین مالیه بودم و می گفتند این بود که
این حقوق که گرفته میشود بعنوان کشتی آن اندازه که
بارگیری دارد باید گرفته شود یعنی از ظرفیت کشتی
مثلا کشتی چقدر ظرفیت دارد باید بمقدار ظرفیتش حقوق
گرفته شود چون از این کشتی خرابی به بندر میرسد و
البته هر چه در کشتی بارش بیشتر باشد و ظرفیتش بیشتر
باشد سنگین تر میشود و بگل می نشیند و بیشتر بندر
را خراب می کند و مخارج پاك کردن بندر بیشتر میشود
ولی وقتی که بارگیری و مقدار ظرفیت آن کمتر شد خرابی
آن کمتر است ولی اینجا آمده اند و حقوق بندری را
نسبت بمقدار بار ملاحظه کرده اند نه نسبت به ظرفیت
کشتی. به بینید آمده اند و نسبت بکشتی خالی هر تنی از
ظرفیت را ده شاهی قرار داده اند ولی نسبت بمال التجاره
که جزو کشتی است سه قران قرار داده اند؟ بنده اساساً
عرض میکنم که برخلاف وضع مالیات هستم و عقیده ندارم
مالیاتی وضع شود ولی این جا بنده می بینم که عوائد ما
را این کار بکلی از دست مان میبرد بدون اینکه ما
ملاحظه نظائر آن را در دنیا بکنیم. کسانی که رفته اند
بمخارج می دانند که حقوق بندری را چگونه می گیرند -
حقوق را از کشتی و ظرفیت کشتی میگیرند و کشتی را
فرضاً هر تنی سه قران قرار میدهند اگر چه بنده عقیده
دارم که تنی يك تومان هم بگیرند چون این وضع مالیات
نیست ضرری ندارد زیرا آقایان میدانند که ما در اینجا
خیال نفعی که نداریم و خود آقایان می دانند که ما در
این جا خیال تسهیل داریم و خیلی هم تسهیلات قائل
شده ایم و مسامحه کرده ایم - مثلاً ما راجع به مالیات
راه آمده ایم و حق العبور را کم کردیم مال نفت را
کم کردیم مال قند را همین طور مال دیگر اشیاء را همینطور
و بنجودمان ۸۰۰ هزار تومان ضرر زدیم مال بنزین و چیزهای
دیگر را کم کردیم - و همه جور مساعدت کردیم گر چه حالا

آقای وزیر مالیه توجه نمیکنند و دارند صحبت میکنند
ولی میخواهم ایشان را توجه بدهم که این حق را هم مثل
سایر جاهای دنیا قرار بدهند نه اینکه نسبت بکشتی خالی ده
شاهی قائل شوند و نسبت بمال التجاره که در او هست
۳ قران قائل شوند در تمام دنیا نسبت بیار گیری است
نه اینکه جور دیگر قرار بدهند يك پیشنهادی هم در همین
زمینه تهیه کرده ام که تقدیم میکنم

نایب رئیس - آقای رفیع

حاج آقارضا رفیع - نماینده محترم در اول فرمایشاتشان
يك شرحی راجع بعواطف و اینها فرمودند البته ما
امید داریم همانطور که ما معامله می کنیم با سایر دول
آنها هم با ما همینطور رفتار کنند مثلی است معروف
می گویند محبت محبت میآورد وقتی که ما محبت میکنیم
بدیگران البته آنها هم محبت خواهند کرد و البته این
تذکرات هم بسیار خوب است و امید داریم بهتر از اینها
با ما و تجار ما معامله نمایند ولی راجع به کشتی رانی که
فرمودند مسئله اینطور نیست که اظهار فرمودند کشتی
اگر بار نداشته باشد راه را خراب نمیکنند و اگر بار
داشته باشد بیشتر. البته يك کشتی که خالی است عوارض
زیاد که نباید از او گرفت و همین مقداری که در لایحه
نوشته شده است کافی است و البته پس از يك رشته
مذاکرات نایک مبادی اینطور قرار داده اند و در کمیسیون هم
پس از مطالعات کامل و توضیحات قانع کننده که داده
شد خبر این قسم تنظیم شد و پس از آنکه دانسته
شد این اندازه لازم است همینقدر پیشنهاد کردند و تصور
نمیکم برخلاف معمول دنیا هم باشد خیر مطابق معمول
تمام دنیا است - بار در کشتی اگر زیاد تر باشد بیشتر
خرانی وارد میآورد و اگر کمتر باشد کمتر صدمه میزند
پس عوارض را باید روی بار و میزان آن گرفت
و طرفین هم این را قبول کرده اند دیگر يك تومان که
فرمودید نمیشود قرار داد. این قضیه طرفینی است اگر
اگر مالدان بخواند بیشتر قرار بدهیم شاید طرف مقابل

قبول نکنند. این میزان است که معمول بوده است و قبول کرده اند و همینطور هم عمل میشود و بالاخره هیچ محل ابراد نیست و راجع به پیشنهادهای هم باز در موقع خودش جواب عرض خواهم کرد و بالاخره اگر قابل قبول باشد البته از طرف دولت قبول میشود. چون بالاخره مقصود این است که يك بندر مهمی که معطل است برای گذشتن این لایحه امروز زودتر قانون بندری بگذرد و اسباب زحمت دولت و نجار و اینها فراهم نشود و الان تمام بارهای مردم معطل است و لازم است زودتر این را بگذرانیم که اسباب رفاهیت بشود.

بعضی از نمایندگان - صحیح است

نایب رئیس - آقای بامداد

بامداد - عرض کنم که در شور اول بنده عرض کردم که از قرار اطلاعات حاصله این بارت ساخته و موجودا آنها که سابق عوارض میگرفتند برای پاك کردن پل و مرداب هر یوپی شازده شاهی که خرواری چهارده قران و ده شاهی میشود میگرفتند و تقریباً در هر یوپی صد دینار برای مریضخانه و بعضی مؤسسات خیریه شان تخصیص داده و باقی را مدعی بودند که تماماً خرج خود پرت میشود. يك نفر از نمایندگان - کی؟

بامداد - روسها. حالا که بحمد الله بارت مطابق معاهده حقی که مال خودمان بود بخودمان مسترد شد و برگرداندند البته باید مثل سابق پاك و درست باشد و ما نمی خواهیم بگوئیم که یله ورها باشد و شن هم بگیرد و خراب شود يك شاهی هم خرجش نکنیم. و مثل قبل از درست کردن بشود کشتی هم تویش نیاید خیر. البته بارتی که هست باید مثل سابق درست باشد و شن کشتی بشود اینها را همه قبول داریم باید خرجش هم بشود ولی ما نباید برای تسهیل تجارت دیگران (گرچه صادرات و واردات خودمان را هم تسهیل میکند ولی چیزی نیست) از بودجه مان چیزی بدهیم باید هرچه از این جادری آید خرج خودش بشود تکافوء هم بکند و چیزی بر

باشد فرض کنید در انباری صد خروار گندم جا میگیرد میخواهند از آن جا گندم ببرند میگویند خرواری فلان قدر آیا از خرواری مقصود این است که هر قدر ظرفیت انبار است یا هر قدر گندم از آن میگیرند؟ البته هر قدر گندم از آنجا میگیرند حق برایش معین می کنند نه از روی ظرفیت انبار. کشتی هم همین طور است عوارض برای آن مقدار باری است که در او می گذارند نه از قرار بار گیری او پس تناژ مقدار ظرفیت کشتی نیست بلکه مقصود از قرار هر خرواری بار که در آن است می باشد اما در جواب آقای بامداد اول هم توضیحاً عرض کردم قبل از اینکه اوضاع روسیه تغییر کند و هنوز کمیان سابق بود تا کس را گران و زیاد می گرفت چون علاوه بر مخارج بارت دیگر استهلاک سرمایه و غیره را هم منظور می کرد چون تقریباً مقدار يك میلیون و نیم خرج ساختن این بندر شده بود ولی بعد از آنکه بدولت روسیه فعلی رسید تا کس را که می گرفتند یوپی سه شاهی بود قدری هم کمتر از این میزان که ما قرار داده ایم هر حال روی هم رفته با آنکه صورت جامع و صحیحی از معاملات سنوات اخیر آنها وجود نداشت و در دسترس دولت ایران نبود از روی اطلاعات دیگری که کسب کرد معلوم شد که اگر خرواری سه قران از آنها یعنی از بارهای صادر و وارد بگیریم و از کشتی های خالی هم از قرار ظرفیت هر تنی ده شاهی بگیریم تقریباً ۱۲۰ هزار تومان عایدمان میشود از این مبلغ قریب ۲۰ هزار تومان مخارج اداری است و قریب ۶۰ یا ۷۰ هزار تومان هم مخارج مرمت و تعمیر بارت و پاك کردن آن است و روی هم رفته ضرری متوجه دولت نمیشود معیناً اینجا پیش بینی کردیم که دولت مدتی که عمل کرد بودجه ۱۳۰۷ را که می آورد اگر دید کم دارد اضافه پیشنهاد میکند البته مجلس شورای ملی هم هست و پس از استماع دلائل دولت تصویب میکند ولی عجلاناً تأمینان عمل کرد به دست دولت نیامده این ترتیب را در نظر گرفتیم احتمال هم

داده میشود که ضرری متوجه نشود در هر صورت دولت از بودجه خودش چیزی برای پرت خرج نمیکند و مخارج او را باید از عایدات خودش خرج کند نایب رئیس - آقای کازرونی

کازرونی - عرض کنم که اصولاً این عوارض بایستی از کشتی گرفته شود نه از مال التجاره بهیچوجه من الوجوه نباید از مال التجاره گرفت دلیل ندارد که از مال التجاره گرفته شود بنده گمان میکنم در سایر نقاطی هم که این گونه تأسیسات باشد از مال التجاره نمیگیرند از کشتی میگیرند چون بجهت جلوگیری از خطرات این کشتی ها این تأسیسات میشود که آنها بتوانند مال التجاره شان را بلندگراهای ساحلی برسانند. حالا بنده نمیدانم بواسطه يك مذاکرات و قراردادهائی یا بواسطه يك مسامحه هائی خواسته اند آنها را معفو بدانند خوب اگر این طور بود که این يك موضوعی است علیحده از این قانون بالاخره بنده تصور میکنم این طوری که این لایحه تدوین شده است مطلب را درست نبرساند میگوید: در بندر و لنگرگاه هائی که تسهیل کشتی رانی و تهیه موجبات امنیت جهازات و تسریع بارگیری چنین و چنان شده باشد - اولاً آقایان باید بدانند که لنگرگاهها سوای بندر است ممکن لنگرگاه ۴ فرسخ ۵ فرسخ دورتر از بندر واقع شود مثل اینکه در بندر جنوبی غالباً این قسم است لنگرگاه کشتی جای دیگر است و بندر یعنی آن نقطه که بار پیاده میشود جای دیگر است پس اگر گفتیم که راجع بلنگرگاه ها است که دولت نباید چیزی بگیرد چون خود دولت می گوید اصل این تأسیسات برای این است که کشتی ها خودشان را بتوانند بلنگر گاههای ساحلی برسانند و اتصال بدهند اصل مطلب این است و بعلاوه این تأسیسات منحصرأ برای نفع کشتی های بخاری است ولی قایق ها اعم از اینکه بارگیری آنها چهار تن باشد یا ده تن باشد هیچ احتیاجی باین تأسیسات ندارند علاوه بر این این قایقها که از يك

تن نابالار بار دارند بیشتر کارهای داخلی از يك بندر به بندر داخلی دیگر را انجام میدهند بانها نباید عوارضی تعلق بگیرد. حالا شما خواهید گفت که آنها هم از این راه عبور میکنند. البته اگر برای آنها درست شده بود باید بدهند ولی اگر این تأسیسات را هم نداشتید آنها مانعی نداشتند که خودشان را متصل بلندگراهای ساحلی بکنند بنا بر این گرفتن پول از آنها اصلش مورد ندارد اگر هم این عوارض را بر مال التجاره تحصیل کنید اینها که مال التجاره حمل نمیکند اینها بار را از بندر داخلی به يك بندر داخلی دیگر حمل می کنند و این مالیات نباید بر آنها تحمیل بشود و اساساً باید قایقها و این قبیل وسائل حمل داخلی معاف باشند چون اینها غیر از کشتی های بخاری هستند آقاییان که اهل جنوب هستند میدانند:

يك نكته دیگر هست و این جا باید عرض شود و آن كله خالی است یعنی از کشتی های خالی که از بندر خارج و بانجا وارد میشوند اولاً بنده هیچ دلیلی نمی بینم که کشتی بی بار بخودی خود بیاید به بندر يك همچو چیزی صورت نمیگیرد البته بار دار است که میآید منتهی گاهی بار کم دارد در صورتیکه اصولاً شما باید از کلیه کشتی های بخاری عوارض بگیرید حالا که آمدید و عوارض را بکلی کم قرار دادید یا بطور کلی کشتی ها را در تحت این عنوانی که ذکر کردید معاف کردید و خرواری ۳ قران از بار می گیرید دیگر ذکر کله خالی اینجا معنی ندارد پس دیگر منت خشکه خشکه تحویل ما ندهید کشتی خالی نمی آید این دل خوش کنی است صد تا دگله بار می آورد پست یا چیز دیگر می آورد هیچوقت خالی نمی آید پس شما بکلی کشتی های آتشی را معاف کرده اید بعکس در ماده دوم می نویسید جهازاتی که ظرفیت آنها از ۴ تن کمتر باشد و اینجامینویسید اگر کشتی خالی باشد اینطور؟ بنده عرض میکنم کشتی خالی نمیآید بنا بر این حالا که این صفت را قائل

شدید بکلی آنها را معاف کرده اید ملاحظه بفرمائید عبارت را می نویسند و از کشتی های خالی که از بندر خارج و با بانجا وارد میشوند.

صاحب کشتی میگوید کشتی من خالی نبوده است بار داشته است ولی چقدر؟ ده تا عدل بار داشته است بیست تا داشته است. آنوقت شما از آن ده تا بار چیزی نمیگیرید و از آن کشتی میگیرید؟ پس شما آن کشتی را معاف کرده اید...

وزیر مالیه - من که نمی فهمم شما چه میگوئید. آخر چه چیز را ما معاف کردیم؟..

کازرونی - در هر صورت بنده عقیده ام این است که عبارت بدون کله خالی باشد بهتر است و نیز نوشته شود در بندری که برای اتصال کشتی های بخاری بلندگراهای ساحلی تأسیساتی شده باشد. پیشنهادی هم در همین زمینه دارم که تقدیم میکنم.

وزیر مالیه - گاهی بعضی مذاکراتی میشود که خود انسان را حقیقه به شبهه می اندازد که شاید يك همچو حرفی زده باشد یا نوشته باشد و ملتفت نشده باشد بنده هر چه فکر کردم و توی عبارت این لایحه دقت کردم که کجا يك عبارتی است که تطبیق کند با این قسمت از بیانات رفیق محترم آقای کازرونی چیزی نیافتم برای اینکه می فرمایند لنگر گاه در چهار فرسخی بندر است. لنگر گاهی که ساختمان هم درش شده باشد در وسط دریا میشود؟ اگر میشود بگذارید شامل آنها بشود و اگر مقصود از ساختمان ساختمان در کنار بندر است که بگذارید مادون اسم داشته باشیم هم بندر هم لنگر گاه این که اشکالی ندارد ماده بان واضحی که جای تردید نیست آقا بنده نمیدانم که ایشان چطور تصور میفرمایند؟ قسمت دوم اینکه می فرمایند ما کشتی را معاف کرده ایم کجا معاف کرده ایم آقا؟ کشتی وارد میشود با يك مقدار بار ما به کشتی کار نداریم از بارش يك عوارض میگیریم کشتی های خالی مطابق این ماده برای هر تن ظرفیت نباید

دهشاهی بدهند خوب این کجا معاف شده است آقا؟! اما آن قسمت از فرمایشات آقای آقا سید یعقوب رامی خواهم جواب عرض کنم که مصلحت بندری مان و اقتضای زندگانیان بر این است که عوارض را از بار بگیریم نه از مقدار ظرفیت کشتی از هر مقدار باری که پیاده می شود یا سوار میکنند ما يك عوارض میگیریم پس کشتی معاف نشده است مگر کشتی که از ۴ تن یا ۱۲ خروار ظرفیت کمتر باشد آن کشتی میخواهد خالی باشد یا بار داشته باشد از آن عوارض معاف است ولی از بیشتر از آن عوارض میگیریم. کشتی خالی دهشاهی برای هر تن ظرفیت و با بار خرواری ۳ قران - اما اینکه آقای کازرونی فرمودند کشتی بی بار وارد نمیشود به بندر گاه - چطور وارد نمیشود؟ این را هم بنده نفهمیدم میفرمایند که کشتی خالی نمیآید یا اگر بیاید ده من بار برای خالی نبودن عریضه می گذارد که بگوید این کشتی با بار است و کمتر از ۱۲ خروار است و باید معاف شود یا کمتر پول بدهد بنده عرض میکنم بگذارید اشخاصیکه میل دارند این تعلق را بکنند بکنند. سی تا کشتی هر کدام ده من بار بگذارند توی شان برای اینکه بگویند خالی نیست و کمتر پول بدهند یا معاف شوند و دنبال هم راه بیفتند و بیایند آیا این منطق دارد؟ آیا همچو چیزی عملی میشود؟ آقا جان کشتی اگر خالی است دهشاهی میدهد برای هر تن ظرفیت اگر نیست که نمیدهد این که اشکالی ندارد. اگر صد من بار دارد بقدر صدمش میدهد ندارد نمیدهد و عوارض کشتی خالی را میدهد. اما اینکه می فرمایند کشتی خالی بی خود نمیآید و نمیرود يك نوع کشتی های مخصوصی است که لابد آقا دیده اند که مخصوص حمل اشیاء معینی است و بار دیگر را مطلقاً نمیتواند ببرد مثلاً يك کشتی از باد کوبه میاید و فقط میآورد این مخصوص حمل نطف است وقتی خالی کرد خوب باز نطف بار میکند از اینجا می برد؟! او که چیز دیگری نمیتواند ببرد ناچار خالی میرود آنوقت از این تناژ خالی برای هر تن ظرفیت دهشاهی

می گیرند. پس بنده نمیدانم این نظریات که می فرمایند از کجا است؟ می فرمایند منت بگذاریم کی مامی خواهیم منت بگذاریم. منت بکی بگذاریم آقا؟ قضیه قضیه قانون داخلی است برای مملکت خود مان و برای بنادر خود مان و هیچ منتی هم بکسی بار نمیکنیم و از کسی هم منت قبول نمیکنیم.

جمعی از نمایندگان - صحیح است. مذاکرات کافی است

نایب رئیس - پیشنهادات قرائت میشود

(بشرح آتی قرائت شد)

پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب

ماده اول را این نوع پیشنهاد می کنم. عوض کله برای هر يك صد من الخ نوشته شود.

مطابق ظرفیت کشتی بعنوان تناژ و از قرار هر تنی که معادل يك صد من باشد دو قران اخذ خواهد شد

آقا سید یعقوب - اولاً آقای وزیر مالیه توجه داشته

باشند که آقای کازرونی و بامدا و رفیع و محمد ولی میرزا

و بنده و سایر آقایان همه نظرمان کاملاً موافق است

با تقویت نظر دولت در این قدم و نظر ما همه

بملاحظه عوائد مملکت است. و نظرمان این است که

بقدر امکان عوائدی را که از جایی می گیریم بتوانیم

کاملاً در آن محل خرج کنیم و ضرری متوجه نشود و

رفاه حال مردم هم باشد حضرت والا راجع بان قضیه یعنی

راجع بنواقل يك لایحه آوردند راجع بالغاء مالیات

راه و ما هم موافقت کردیم و لغو کردیم و بر خزانه

مملکت يك عوارضی را تحمیل کردیم و تقریباً ضرر

زدیم برای چه؟ برای اینکه صلاح مملکت این طور

بود و این اقتضا را داشت در این جا هم خدا شاهد است

بنده روی عقیده این حرف را میزنم و نظر سوئی نسبت بدولت

ندارم حضرت والا در بیانات آن فرمودید که از بار

گرفته خواهد شد بنده معتقد نیستم که تمام تحمیلات بر

بار شود این در واقع يك نوع نواقلی است که جدیداً

ما بر قرار می کنیم حالا همان طور که نواقل را از

هی متصل در آمد و شد است و بندر را خراب میکند
اقلاً يك چیزی که کافی باشد بگیریم نه دهشاهی حالا اگر تی
دو قران هم کفایت نمیکند باز زیاد کنید حرفی ندارم
در هر حال قضاوت با اکثریت است

شیروان - دو مرتبه این پیشنهاد قرائت شود

(مجدداً بشرح سابق قرائت شد)

مخبر - فرمایشات آقای آقا سید یعقوب و پیشنهاد
ایشان هیچکدام اساس قانونی و قاعده ندارد اولاً تن صد
من نیست و سه خروار است دیگر اینکه فرمودید از کشتی

چطور که از ظرف و مظروف چطور اگر ماده را بخوانید
مطلب روشن میشود و الا هیچکس نمی آید بار کشتی

را علیحده بکشد و عوارض بگیرد کشتی که وارد میشود
قبل از اینکه مسافر و بار و غیره را به بندر پیاده کند

از روی میزان ظرفیت کشتی معلوم میکند که بارش چقدر
است بکدرجه دارد که معلوم میکند چقدر بار دارد همینطور

کشتی که میخواهد حرکت کند مسافر و بار و غیره که
میگیرد از روی ظرفیت و میزانش می توان دانست که

چقدر بار دارد که میخواهد حرکت کند
و از آن رو حساب میکنند و مطابق این قانون خرواری

سه قران میگیرند دیگر استثنائی ندارد که می فرمائید
و جدا جدا هم کسی نمی آید قیام بزند و نوبی کشتی برزد

و عوارض بگیرد بنا بر این این پیشنهاد حضرت عالی ابدأ
مورد ندارد و کشتی های خالی را هم بدلائلی که قبلاً

عرض شد نمیشود مطابق کشتی بار دار محسوب داشت
بندر را برای چه می سازند؟ برای اینکه کشتی بتواند
راحت بیاید بندر پهلوئی را هم همین ملاحظه ساخته اند
قبل از اینکه این بندر ساخته شود کشتی دور میایستاد
بدون اینکه بتواند داخل لنکر گاه و نزدیک گمرک
بشود و نمی توانست بیاید چون سنگین بود و به شن
می نشست بارش را که خالی میکردند و بتوسط کرجی
بساحل میرساندند سبک میشد و بساحل ها میتوانست

برسد پس کشتی خالی اینقدر از پرت استفاده نمیکند
که کشتی بار دار می تواند استفاده کند بنا بر این گمان
می کنم پیشنهاد ایشان مورد نداشته باشد و خوب است
موافقت فرمایند با ماده و پیشنهاد شان را پس بگیرند

نایب رئیس - رأی میگیریم بپیشنهاد آقای آقا سید

یعقوب آقایان موافقین قیام فرمایند

(عده قلیلی قیام نمودند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد

پیشنهاد آقای کازرونی

بنده ماده اول را بقرار ذیل پیشنهاد میکنم

در بنادری که برای اتصال کشتیهای بخاری بلنکرگاهها

تأسیسات شده باشد الخ

کازرونی - البته مقصود از بنادر این جا همان

لنکر گاهها و از لنکرگاهها همان بنادر است یعنی بطوریکه

آقای وزیر مالیه فرمودند مقصود از این لایحه این است

ولی بنده عرض میکنم که لنکر گاهها اعم است از اینکه

در ساحل باشد یا در سه فرسخی یا چهار فرسخی یا يك

فرسخی - حضرت والا فرمودند آیا ممکن است در دریا يك

تأسیساتی بشود بنده عرض میکنم بلی ممکن است در يك

فرسخی و دو فرسخی و سه فرسخی ساحل يك تأسیساتی

شده باشد بجهت هدایت کشتی بجهت هوا پیمائی

و روشنائی و غیره ولی اگر ماده را با این عیوب باقی

بگذارید خوب نیست مثلاً از قبیل امنیت البته در اینجا مقصود از

امنیت جلو گیری از خطرات کشتی است مثل امنیت

راه و اینها که مرادش نیست حالا فرض کنیم دولت

بجهت جلو گیری از خطرات کشتی ها را نگاه داشت

یا يك اقداماتی کرد علاوه بر اینکه لازم نیست اگر

این عبارت اینجا باشد اسباب زحمت مردم میشود و اینرا هم

در تحت عنوان تأسیسات میگیرند و اسباب زحمت مردم

میشوند بعلاوه مقصودمان از لنکر گاه چه چیز است

البته آن است که کشتی بیاید و در آن لنکر گاه ساحلی
لنکر بیندازد و اتصال پیدا کند بساحل این است که

بنده عبارت را طوری نوشته ام که هم واضح است و هم
مقصود را تأمین میکند و از بعضی تفسیرات و تعبیرات
سوء هم جلوگیری میکند

نایب رئیس - آقای مخبر؟

مخبر - بسته است بنظر مجلس

نایب رئیس - رای میگیریم به پیشنهاد آقای کازرونی

آقایان موافقین قیام فرمایند

(عده کمی برخاستند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد، پیشنهاد دیگر

آقای کازرونی

(این قسم قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم کله خالی از ماده اول حذف شود

کازرونی - حضرت والا يك توضیحاتی دادند راجع

بکلمه خالی که بنده عرض کردم می فرمایند که بلی ممکن

است کشتی فقط و چیز دیگر بیاید و خالی مراجعت کند و الا

این عبارت شامل آن نمیشود زیرا مینویسد کشتی های خالی

از بندر خارج و یا بانجا وارد میشوند یعنی خالی بیاید و

خالی برود علاوه بر این جا بطور کلی عرض میکنم کشتی

ها را معاف کرده اید بجهت اینکه کمتر اتفاق می افتند که

خالی بیاید و کمتر میشود که خالی برگرداند مگر همان

مثالی که حضرت والا فرمودند و در همان موقع رفتن ولی

کشتی باید از روی ظرفیتی که دارد تفرقه شاهی که این جا

ذکر شده است ازش بگیرند و مقصود هم درست حاصل

میشود الان بنده عبارت را با حذف (خالی) میخوانم

به بینید عیش کجا است: و از کشتی هائی که از بندر

خارج و یا بانجا وارد میشوند برای هر تن ظرفیت کشتی

دهشاهی الخ یعنی مطلق کشتی هائی که وارد یا خارج

میشوند باستثنای آنهاست که در ماده بعد مستثنی شده اند

آنها باید هر تن دهشاهی بدهند و این منافاتی هم ندارد در

صورتیکه اصولاً هم باید تمام عوارض را بعقیده بنده

آنها بدهند.

مخبر - خود آقای کازرونی بایستی تصدیق بفرمایند که بعد از آن جمله اول اگر خالی را حذف کنیم این عبارت بی معنی میشود و چیزی از مفهوم نمیشود بجا ذکر میکند که از هر صدمن فلانقدر بگیرند آنوقت يك جا ذکر میکند که از کلیه کشتی هائی که خارج یا وارد می شوند دهشاهی گرفته شود برای هر تن ظرفیت اینکه معنی ندارد. آنوقت چه تصور میفرمائید شما؟ کدام کشتی است که مخصوصاً مبلغی خرج کند و خالی بیاورد برای اینکه بجای صد من ده قران دهشاهی بدهد؟

کازرونی - من کی این را گفتم؟ من کی هیچ حرفی زدم؟

نایب رئیس - آقای کازرونی در موقع نطق دیگران صحبت نکنید

مخبر - بعلاوه کشتی این جا معاف نشده است که می فرمائید. در هر حال بنده با این پیشنهاد نمیتوانم موافقت کنم

نایب رئیس - رأی میگیریم باین پیشنهاد آقایانیکه قابل توجه میدانند قیام فرمایند

(دوسه نفر قیام نمودند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای مدرس.

(شرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد می کنم در ماده اول بعد از لفظ یا بشود نوشته شود از هر کشتی تجارتمی به تناسب ظرفیت کشتی هر تن ده شاهی عوارض بشود از کشتی اخذ میشود

مدرس - عرض میشود چند سال قبل که تازه راهها را بنا کردند و شستند و نواقل گرفتند. میان تجار و مکاریها اختلاف پیدا شد. می آمدند و می گفتند که يك مالیاتی می گیرند مکاری میگفت بعهدۀ تاجر است تاجر میگفت بعهدۀ مکاری است این مسئله بالاخره باینجا منتهی شد

که ببینیم راه را برای الاغ و بابو درست میکنند یا برای بار؟ البته راه را بدو اولاً و بالذات برای مال درست می کنند و ثانیاً و بالعرض متعلق بیار میشود بواسطه اینکه وقتی راه خوب است مالها خوب می آیند و می روند و بالاخره مال التجاره هم تند تر و آسان تر می آمد و بمقصد میرسد حالا ما يك دفعه يك حرف منفی می خواهیم بزنیم و يك دفعه می آئیم و بنا بمصالح مخفیانه که آقای وزیر مالیه در نظر دارند بواسطه آن مصالح میخواهیم از فلسفه بگذریم. بندرگاه را درست میکنند اولاً بجهت آسایش کشتی که راحت بیاورد و راحت برود و راحت بارگیری کند و راحت بار برد البته این اولاً و بالذات برای کشتی است و ثانیاً و بالعرض برای بار هم تعلق دارد اگر هم يك تخمیلی بر خود کشتی شد البته صاحب کشتی آن تخمیل را متوجه میکند بیار ولی حرف توی اول و دوم است و من عقیده ام این است که اگر بگوئیم از روی فهمیدگی يك کاری کردیم اولاً و بالذات تخمیل را بر کشتی بکنیم البته صاحب کشتی هم از کیسه و جیب خودش نمیدهد و تخمیل بمال التجاره می کند آن هم تخمیل بر مصرف کنندگانش میشود باین لحاظ بنده این عبارت را پیشنهاد کردم و اگر آقایان توجه بفرمایند حالا تنی دهشاهی که عرض کردم آقایان شاید بفرمایند دهشاهی کم است در آن قسمت اصراری ندارم ولی عقیده ام این است اولاً و بالذات متوجه کشتی بشود و ثانیاً و بالعرض متوجه بار مثل اینکه سابق هم از نواقل میگرفتند باین قسم که از الاغ ده شاهی و از بابو يك قران و از شتر سی شاهی. البته شتر ۵۰ من بار دارد آن تاجر یا آن شتر دار سی شاهی را تخمیل میکند بر مال التجاره الاغ بیست من دارد تخمیل میکنند بر آن بیست من بارش بابو سی من داشت برسی منش این گمان می کنم از روی فلسفه باشد حالا آقای وزیر مالیه دهشاهی را کم میدانند بنا به آن مصلحتی که در نظر دارند بنده هم حرفی ندارم ممکن است زیاد ترش کنند ولی مقصود عرض بنده این

است که اولاً و بالذات باید متوجه کشتی شود و ثانیاً و بالعرض متوجه بار نه اینکه همه اش متوجه بار بشود آقای سید یعقوب - يك مرتبه دیگر قرائت شود (شرح سابق قرائت شد)

مخبر - گمان می کنم این نظیر همان پیشنهادی است که آقای سید یعقوب کردند

مدرس - خیر خیر آن بار و کشتی با هم بود مخبر - در هر صورت چون عملی کردن این پیشنهاد قدری مشکل است و مقصود را هم کاملاً تأمین نمی کند بنده تصور می کنم اگر ایشان هم موافقت بفرمایند ناخبر کمیسیون بهتر باشد

نایب رئیس - رأی میگیریم بپیشنهاد آقای مدرس آقایان موافقین قیام فرمایند

(عده کمی قیام نمودند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد، پیشنهاد آقای بامداد (بترتیب ذیل قرائت شد)

پیشنهاد می کنم این جمله بر آخر ماده اضافه شود (و همچنین کشتی های حامل پست و مسافرن)

بامداد - عرض کنم که در ماده این قسمت بکلی حذف شده است. کشتی چند جور است (البته همه آقایان میدانند) یکی کشتی باری است، که خالی می آید برای بار بردن و می رود یکی دیگر کشتی مخصوص پست است یکی مال مسافر است مثل کشتی پستشوی معروف روس که مابین بندر باد کوبه و پهلوی و سایر بنادر رفت و آمد می کند و این قسمت در این جا حذف شده و از نظر افتاده است و البته چون این قانون است و از مجلس خواهد گذشت و ممکن است در موقع اجرا برای کشتی های پستی و مسافری اسباب زحمت بشود این بود که بنده اضافه کردم کشتی های حامل مسافر و پست (مثل پستشوی) آنها هم از روی تناژ بدهند و فردا اسباب زحمت آنها نشوند یعنی از روی تناژ حساب کنند و هر تنی دهشاهی بدهند که هم از آنها حق گرفته شده

باشد هم اسباب زحمت نشود و هم اجحافی نشده باشد و گمان می کنم اشکالی هم ندارد.

وزیر مالیه - راجع به این پیشنهادی که آقای بامداد کردند بعقیده بنده عبارتی که در ماده نوشته شده است شامل این قسمت هم هست حالا اگر عبارت کاملاً وافی نیست نمیدانم ولی گمان می کنم قسمت اول ماده شامل این نظر باشد و میترسم که اگر بنده قبول کنم که این قسمت اضافه شود که مانند کشتی های خالی هر تنی دهشاهی گرفته شود این ضرری باشد برای عملی که جاری است و سالهای زیادی هم جاری بوده است يك نکته دیگر را هم باید تذکر بدهم که ما در این کار کاملاً يك تجربیاتی نداریم این اولین دفعه ایست که این قبیل عملیات در يك بندر ایرانی مجری میشود باین ملاحظه و بهمان فلسفه که آقای مدرس اشاره کردند فلسفه اش این است که ما میخواهیم قبل از این که ما در عمل يك تجربیاتی حاصل کنیم فعلاً وضعیت موجوده را که سالهای سال جاری بوده است و دائر بوده است آنرا همانطور که هست نگاه داریم بعد در ضمن عمل اگر دیدیم نقصی دارد یا اصلاحی لازم دارد هیچ مانعی ندارد دو مرتبه بمجلس شورای ملی پیشنهاد میکنیم که اصلاح نمایند ولی فعلاً اگر ما میخواهیم امروز يك چیزهایی را اصلاح کنیم چون تجربه و اطلاعات کافی را ممکن است ما نداشته باشیم بهتر این است این ها را بگذاریم تا در عمل کسب اطلاع کنیم و اگر نقصی داشت رفع کنیم ولی فعلاً این عملی که سالهای دراز در بندر پهلوی میشود بهتر دیدیم آنرا نگاهداریم تا در حین عمل ببینیم چه میشود و خودمان تجربه کنیم و نظر آقای بامداد را هم گمان می کنم در قسمت اول ماده حاصل شده است ناچار این جا يك ترتیبی در عمل برای گرفتن عوارض از مسافر و پست که حمل میشود دارند باین ملاحظه بنده عقیده ام این است که این ماده را بهمین شکلی که هست نگاه داریم و در عمل ملاحظاتی درش نکنیم اگر دیدیم نظر آقای بامداد تأمین نشده

یا کم تأمین شده البته مجلس شورای ملی پیشنهاد میکنیم ولی در هر صورت اگر ماده را همین حال باقی بگذاریم بعقیده بنده بهتر است

بامداد - حالا که وعده فرمودند نظر بنده در ماده نامین شده است بنده بدون اینکه نظری داشته باشم در اینکه ماده در این قسمت تصریحی دارد یا ندارد مسترد میکنم و امیدوارم که نظر بنده تأمین شده باشد

نایب رئیس - پیشنهاد آقای اریاب کیخسرو

(این قسم قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم بعد از عبارت (از سه قران تجاوز) نوشته شود «وحد اقل آن از سی شاهی کسر نماید»

اریاب کیخسرو - بنده این جا نظری ندارم درسی شاهی یا دو قران یا یک قران ولی این جا دیدم که یک حد اعلائی نوشته شده است که از سه قران تجاوز نماید ولی حد اقل هم لازم است در قانون تصریح شود چون ممکن است اگر این قید نشود در سرحد این حد اقل را بیک شاهی هم تنزل بدهند و این بضرر مملکت تمام میشود و چون این تشخیص داده نشده است بنده ناچار شدم این پیشنهاد را بکنم حالا سی شاهی را کم میدانید بیشتر کنید بنده نظری در این قسمت ندارم ولی مقصودم این بود که حد اقل هم در خود قانون تصریح بشود و معین شده باشد

مخبر - بنده این پیشنهاد را از طرف کمیسیون قبول می کنم

وزیر مالیه - بنده هم موافقت می کنم

نایب رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده

(بشرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد می کنم در ماده اول عبارت هر یک صدمین بار که به کشتی گذاشت و یا از آن خارج میشود، حذف و بجای آن نوشته شود هر یک صدمین بار که از کشتی خارج میشود.

احتشام زاده - مسئله اصلاح اقتصادی يك امری است

بنده پیشنهاد می کنم بعد از لفظ کشتی های خالی اضافه شود یا کشتی هائی که کمتر از ۴ تن بار داشته باشد الخ.

مهدوی - در این ماده نوشته شده است که کشتیهای خالی ده شاهی برای هر تن ظرفیت بدهند ممکن است يك کشتی بیاید به بندر و بار هم داشته باشد و عوارض را هم بدهد ولی وقتی که مراجعت می خواهد بکند بار نباشد و فرضاً دو خروار بار داشته باشد آن وقت فرضاً ۶ قران با خواهد داد بعنوان عوارض درحالی که اگر از آن کشتی میگرفتم باید بیست قران بگیرم بنظر بنده اگر این اصلاح بشود بهتر است و با آقای مخبر هم مذاکره کردم و ایشان هم موافقت کردند و این اصلاح را مقتضی دیدند مخبر - بنده این پیشنهاد آقای مهدوی را از طرف کمیسیون قبول می کنم که آن مخالفت آقای کازرونی هم مرتفع شود که آن کشتی هائی هم که ممکن است بار کم بگیرند معاف نشوند و تأمین نظریه ایشان هم بشود

وزیر مالیه - بنده هم با این پیشنهاد موافقت می کنم

نایب رئیس - ماده با دو اصلاحی که آقای مخبر

کمیسیون قبول کرده اند قرائت و رأی گرفته میشود

(این قسم قرائت شد)

ماده ۱ - در بنادر و لنگرگاههاییکه برای تسهیل

کشتی رانی و تهیه موجبات امنیت جہازات و تسریع بارگیری و پیاده کردن اجناس و مسافرن تأسیساتی شده باشد یا بشود برای هر یک صدمین بار که بکشتی گذاشته و یا از آن خارج میشود عوارضی که حد اعلائی آن از سه قران تجاوز و حد اقل آن از سی شاهی کسر نماید بعنوان عوارض بندری مأخوذ خواهد گردید و از کشتی های خالی یا کشتی هائی که کمتر از ۴ تن بار داشته باشد از بندر خارج و یا بانجا وارد میشوند برای هر تن ظرفیت کشتی ده شاهی عوارض بندری اخذ میشود.

مخبر - آن عبارت اولی گمان میکنم اگر اینطور

نوشته شود بهتر است: عوارضی که حد اعلائی آن بیش

از سه قران و حد اقل آن کمتر از سی شاهی نباشد نایب رئیس - رای می گیریم بماده اول باین ترتیبی که قرائت شد آقابانی که تصویب می کنند قیام فرمایند.

(اغلب قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد ماده دوم

(این قسم قرائت شد)

ماده ۲ - جہازات مشروحه ذیل از پرداخت عوارض

بندری معاف است

۱ - جہازات بحریه جنگی دولت اعلیحضرت همایون

شاهنشاه ایران و جہازات جنگی دول خارجه که اجازه

ورود به بنادر ایران داشته باشند و همچنین جہازات

مریضخانه و صحبه

۲ - جہازات متعلقه بادارات کیرکات ایران

۳ - جہازاتی که ظرفیت آنها از دوازده خروار

جدید (چهارتن) کمتر باشد

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده مخالفم در این ماده راجع

بیک اصل اساسی است که گمان میکنم اگر عرض کنم

آقای رفیع هم موافقت فرمایند. در قسمت آخر ماده

یک قسمت است که یک دلیل اساسی دارد و یک

معافیت هائی باید قائل شد و در قانون هم تصریح کرد

ولی یک قسمت هائی هست که اصولاً آنها معاف است

و در قانون دیگر لازم نیست که آنها را هم جزء

معافیت ها نوشت مثلاً نماینده های سیاسی اساساً یک

عنوانی دارند که در سرحدات اشیاء آنها را رسیدگی

نمی کنند زیرا نسبت بشخصیت آنها معافیت قائل شده اند

برای آنها دیگر لازم نیست در ماده جہازات جنگی دولت

شاهنشاهی ایران مثلاً ذکر شود خودش شخصیت محترمی

دارد و لازم نیست قید شود. همینطور جہازات جنگی

دولت دیگران که اجازه داده میشود چون باعتبار آن

اجازه ایکه دارند این هم استثناء است همینطور جہازات

صحبته و حفظ الصحه که اینها در تمام دنیا معاف هستند و امتیازاتی دارند اینها يك نظریات کلی است و مأمورین ما این ملاحظات را خواهند کرد دیگر قانوناً ما اینها را استثناء کنیم و تصریح کنیم لزومی ندارد زیرا شخصیت درند و منتهی آن قسمت چهارم که کمتر از ۴ تن نباشد آن لازم است و آن را بنده قبول دارم و بقیه را محتاج بذکر نمیدانم چون خودشان شخصیت دارند

نایب رئیس -- آقای حاج آقا رضا رفیع

حاج آقا رضا رفیع -- عرض کنم که تقریباً نظر نماینده محترم این است که اینها مجازند (بطوری که نوشته شده است) بدون اینکه مجلس شورای ملی در قانون ذکر کند این طور میفرمائید؟! ولی دولت میگوید خیر این را باید قانوناً مجلس اجازه بدهد و بالاخره ما هم باید طرفدار نظریه دولت باشیم برای اینکه البته جهازات دولت شاهنشاهی مجاز است دولت هم می داند مجاز است شما هم میدانید مجاز است ما هم می دانیم مجاز است ولی برای تحصیل اجازه و فورمول باید از مجلس شورای ملی اجازه بگیرد دولت این قسم صلاح دانسته است البته بعدها اشخاص خیلی محترم سلاطین و رؤسای جمهور ممکن است بایران دعوت شوند و مهمان شوند و با جهازات جنگی وارد شوند البته مهماندار خواهد رفت با استقبال آنها اینها يك مقام تشریفاتی است و البته وقتی این کار صلاح باشد دولت اجازه می دهد (ولی بموجب قانون) و معاف هم خواهد بود و گمان می کنم که آقا در این موضوع نظری نداشته باشند ولی دولت می گوید باید این قضیه در قانون ذکر شود ما هم موافقت می کنیم با نظریه دولت و البته وقتی دولت صلاح می داند که اجازه بگیرد از مجلس مجلس هم اجازه بدهد بهتر است و مخالفت حضرت آقا هم در این مورد گمان نمیکنم وارد باشد

نایب رئیس -- آقای کازرونی

کازرونی -- بنده اینجا بعنوان سؤال میخواهم يك عرضی بکنم که این کشتیهای جنگی خارجه که با اجازه وارد

میشوند اگر بار داشته باشند

حاج آقا رضا رفیع -- نمیشود آقا

کازرونی -- آخر اجازه بفرمائید. چطور نمیشود؟ چطور می شود که جناب عالی بی اجازه حرف بزنید ولی آنها با جهاز جنگی نمیشود بار تجارتنی وارد کنند (خنده نمایندگان)

کازرونی -- بنده حالا نمی خواهم اسم بیارم که کجا آمدند و درچه محل پیاده شدند اینها را بنده خبر دارم اجازه بدهید آن اطلاعاتی را که من دارم عرض کنم بروید به بینید در هنگام و بعضی جاها چه چیزها پیاده می کنند و وارد میکنند چرا آخر همچو میگوئید نمیدانید اطلاع ندارید پس گوش بدهید به بینید چه بارهائی وارد میشود با همین جهاز جنگی عجب اوضاعی است حالا بنده عرض میکنم (فرض محال که محال نیست) اگر جهازات جنگی مال التجاره وارد کردند اینها هم باید معاف شوند؟ می فرمائید نه که خوب توضیح بدهید بگوئید نه تا بنده هم ساکت بشوم عجب اوضاعی است آقا!

وزیر مالیه -- این جا بنده گمان میکنم برای آقای کازرونی يك اشتباهی شده است و آن این است که فرمودند در جزیره هنگام چطور آنها گمان میکنم يك اشتباهی برای شان شده باشد. يك جهاز جنگی که فرمودند آمده آنجا بار آورده البته باید بدانند که مقصود از جهاز جنگی جهازی نیست که مسلح باشد مقصود جهازی است که جزء قشون رسمی يك دولتی باشد. البته نه شما و نه ما و نه هیچکس هیچ عقیده ندارد که جهاز جنگی رسمی يك دولتی قاچاق کند پس جهاز جنگی که ما می گوئیم مقصود این است که جزء قشون رسمی يك دولتی باشد و معاف هم باید باشد و قاچاق هم هیچوقت نمیکند ولی آنهائی که آقا می گویند شاید جهازات مسلح باشد و باین مناسبت شما اسمش را جهاز جنگی می گذارید. در صورتیکه این

اشتباه است جهاز جنگی دولتی هیچوقت هنگام نیاید و قاچاق هم نمیکند و نخواهد آمد.

جمعی از نمایندگان -- مذاکرات کافی است.

روحی -- خیر کافی نیست. بنده با کفایت مذاکرات مخالفم.

نایب رئیس -- با کفایت مذاکرات مخالفید.

روحی -- بله. اجازه می فرمائید!

نایب رئیس بفرمائید.

روحی -- عرض کنم که در مواد قانون هر قدر اجازه داده شود که بیشتر صحبت شود کمتر پیشنهاد داده می شود. بنده خودم يك نظریه دارم و میخواهم تأمین شود و مجبورم عرض کنم اگر آقایان اجازه نمیدهند که بنده عرضم را بکنم ناچارم پیشنهاد بکنم آنوقت وقت مجلس بیشتر گرفته میشود بنابر این بنده از آقایان تمنا میکنم اجازه بدهند که زیاد تر صحبت شود تا مطلب روشن بشود و پیشنهادات هم کمتر وقت مجلس را بگیرد البته اگر مطالبی که عرض میشود قابل جواب باشد جواب میدهند و منظور تأمین میشود اگر هم نیست خوب جواب میدهند که نیست از این جهت بنده با کفایت مذاکرات مخالفم

نایب رئیس -- رای گرفته می شود با کفایت مذاکرات.....

چند نفر از نمایندگان -- عده کافی نیست.

نایب رئیس -- پس تأمل بفرمائید عده کافی بشود

حاج آقا رضا رفیع -- تا عده کافی بشود اجازه میفرمائید بنده جواب آقای روحی را راجع به کفایت مذاکرات عرض کنم

نایب رئیس -- بفرمائید

حاج آقا رضا رفیع -- عرض کنم که نظریاتی که نماینده محترم دارند البته قابل تقدیر است و البته آقایان هم موافقت کنند که اگر يك نظریات خوب و

مفیدی هست در قانون گنجاندن شود و حقیقه يك مذاکرات نافع می آید اگر باشد همه موافقت می کنند ولی از آنطرف هم ایشان تصدیق بفرمایند که این قانون منحصر بهمین دو ماده نیست دو ماده دیگر هم دارد که ممکن است آن نظریات را در آن مواد بعد هم پیشنهاد کنند یا تذکر بدهند البته اگر آن نظریات خوب باشد همه هم استقبال میکنند. خوب است آقا موافقت بفرمایند در این ماده مذاکرات کافی بشود و هر حرفی که میخواهید در ماده سوم بفرمائید.

نایب رئیس -- رای گرفته میشود با کفایت مذاکرات

آقایانیکه موافقت قیام فرمایند

(معدودی قیام نمودند)

نایب رئیس -- تصویب نشد آقای ضیاء

ضیاء -- عرضی ندارم

نایب رئیس -- آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی -- بنده هم عرضی ندارم.

نایب رئیس -- آقای ارباب

ارباب کیخسرو -- پیشنهاد و نظر بنده هم در همین قسمت ورود جهازات جنگی است و معروف است به اصطلاح که باید از ریسمان سفید و سیاه احتیاط کنیم این جا میگویند: جهازات جنگی خارجه که با اجازه باشد آقای وزیر مالیه در ضمن بیاناتشان اظهار فرمودند که مقصود جهازات جنگی تشریفاتی است که در مواقع لازم مأمورین سیاسی مخصوص با سلاطین را پیاده کند اگر این است پس خوب است این قسمت قدری روشنتر نه شده شود که بعد تولید اشکالی نکند و الا با این قسمت و با این جور که نوشته شده است بنده خودم مردد هستم که این اجازه در چه موقع داده میشود و چه صورتی بخودش میگیرد.

وزیر مالیه -- اصولاً ورود کشتی جنگی به بندر يك مملکت دیگری به آزادی کشتی تجارتنی نمیتواند باشد برای

ورود و خروج کشتی تجارتنی در تمام بنادر هیچ رافع و مانعی نیست و مطابق يك شرایطی و قرارداد هائی که در عهد نامه های تجارتنی هست کشتی های تجارتنی ورود و خروج مینمایند. اما جهاز جنگی که کار تجارتنی ندارد در بندر مملکت دیگری کاری ندارد مگر اینکه در يك مواقعی يك دلایلی پیدا شود از قبیل تشریفات و آمدن و رفتن يك شخص محترمی یا استقبال کردن و سوار کردن يك شخص محترمی در کشتی جنگی باین ملاحظه است که همیشه در هر جا ورود کشتی جنگی در بندر يك دولت دیگری مقید به اجازه قبلی است و تا اجازه قبلی نگیرند وارد به بندر دیگری نمی شود و نباید هم بشود اگر يك کشتی جنگی بدون اجازه در يك بندری وارد شود خدشه ای به استقلال آن مملکت است و وقتی که گفته شد منوط به اجازه قبلی است البته تمام آن دلایل و مقدماتی که علت ورود آن کشتی میشود در آن اجازه معلوم می شود و نمی شود حالا معلوم کرد که این کشتی برای چه می آید. نمیشود معین کرد که برای استقبال می آید برای آوردن يك شخص محترمی می آید در هر حال در موارد مختلفه می آید و اجازه قبلی که از دولت صاحب آن بندر میگیرند برای این است که آن علت را ذکر کنند و اجازه بگیرند. به این نظر بنده تصور میکنم با این ترتیبی که در ماده نوشته شده است نظر نماینده محترم که نظر بسیار خوبی است کاملا تأمین شده باشد.

نایب رئیس - آقای روحی

روحی - عرض کنم که بنده يك عرایضی داشتم که در کلیات آخر به عرض میرسانم ولی مخالفتم در اینماده در قسمت چهارم است که بنده هم به هیئت دولت معترضم و هم به کمیسیون و هم به منشیی که این ماده را نوشته است ما بالاخره باید به قانونی که وضع میکنیم اهمیت بدهیم ما اوزان و مقادیر را وضع کردیم آنوقت در این جا مینویسند در قسمت چهارم که جهازاتی که ظرفیت آنها از دوازده خروار جدید یعنی چهار تن

اجازه ورود از طرف کی؟ و آقای وزیر مالیه فرمودند که این مسئله خیلی واضح است ولی پیش بنده واضح نیست اجازه ورود داشته باشد ممکن است از طرف مجلس باشد یا از طرف دولت و يك چیز هائی در سابق و چندی قبل به گوش ما خورده است که در قسمت خلیج فارس و کشتی ران و تقطیس و از این چیزها که چون ما نمیتوانیم باین حرفها رسمیت بدهیم بنده عرض می کنم که این مسئله را در اینجا نمی توانیم مسکوت عنه بگذاریم و عقیده بنده این است که تصریح شود با اجازه دولت ایران اجازه ورود در بنادر داشته باشد و پیشنهادی هم در این زمینه کرده ام.

نایب رئیس - آقای دادگر

دادگر - عرض کنم که نظر آقای یاسائی نظر مخالفت نبود و نظر اصلاح بود و بنظر بنده این قضیه بداهت دارد چون اجازه را معلوم است مالک میدهد و در بنادر ایران البته اجازه را باید دولت ایران بدهد ولی در عین حال عرض میکنم اگر این صراحتی که آقای یاسائی فرمودند در اینجا اجابت شود ضرری ندارد. وزیر مالیه - برای جلب نظریه آقایان (اگر چه در خود ماده واضح است) ولی عمل به احتیاط میکنیم و این اصلاح هم بشود عیبی ندارد

بعضی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

نایب رئیس - کافی است؟

(گفته شد. بلی)

نایب رئیس - پیشنهادها قرائت میشود. پیشنهاد آقای زوار.

(بشرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم از ماده ۲ جزء يك کشتیهای جنگی دول خارجه حذف شود

نایب رئیس - آقای زوار

زوار - الحمد لله ما یعنی ملت ایران آن مرحله از

مراحل حیوة و استقلال را سپر کرده ایم که آن به بنده اجازه بدهد این پیشنهاد را بکنم و فرمایشات وزیر محترم مالیه بنده را متقاعد نکرد و هکذا فرمایشات نماینده محترم آقای رفیع، آقای وزیر مالیه فرمودند که کشتی فقط اسمش کشتی جنگی است یعنی يك کشتی که از طرف وزارت جنگ يك مملکتی میاید

رفیع - کسی چنین چیزی نگفت

زوار - البته تصدیق دارم که عبارت کشتی جنگی خیلی زنده است و عبارت زنده حادی است ملاحظه بفرمائید اگر بطوریکه فرمودند صحیح است خوب است که اسم جنگی را بردارند و اسم دیگری بگذارند. نماینده محترم آقای رفیع هم فرمودند که کشتیهای جنگی که وارد میشود شاید حامل سلاطین و یا رؤسای جمهور باشد. البته يك ملت مهمان نوازی که با آغوش گشاده مهمانی را میپذیرد لازم نیست که مهمانش با کشتی جنگی بیاید (خنده نمایندگان) مهمان که می آید آقا برای جنگ نمی آید که با کشتی جنگی بیاید. از این نقطه نظر بنده این پیشنهاد را کردم و باز عقیده خودم را تکرار میکنم که این عبارت کشتی جنگی دول خارجه که در این لایحه نوشته شده است خیلی زنده و حاد است و بعقیده بنده مخالف استقلال مملکت است این بود که این پیشنهاد را تقدیم کردم

نایب رئیس - آقای شریعت زاده عضو کمیسیون هستند؟

یکنفر از نمایندگان - بلی

نایب رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - گمان میکنم واز توضیحات آقا معلوم میشود که لایحه را مطالعه صحیحی نکرده اید...

زوار - کاملاً

شریعت زاده - برای اینکه این ماده بطوری صراحت دارد و طوری تدوین شده است که محل این اشکالاتی که آقا کردند نیست و بنده ضروری نمیدانم که در مقابل اظهارات ایشان تفصیلاً چیزی عرض کنم

نایب رئیس رای گرفته میشود به پیشنهاد آقای زوار آقابایکه قابل توجه میدانند قیام فرمایند. (چند نفری برخاستند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای روحی،

(این طور خوانده شد)

پیشنهاد میکنم لفظ (خروار جدید) در قسمت چهارم از ماده دوم حذف و بجای آن سنگ نوشته شود

نایب رئیس - آقای روحی

روحی - بنده توضیحاتم را داده و راجع به تعیین سنگ هم آقای مخبر قبول زحمت میفرمایند و تعیین خواهند کرد که چند سنگ يك خروار است

مخبر - بنده این پیشنهاد را قبول میکنم ولی باید مطابقت سنگ را با چهار تن معین کرد

مهدوی - چهار هزار سنگ است

مخبر - کمتر است. باید حساب کنیم و چهار تن را از روی حساب سنگ بنویسیم.

نایب رئیس - به این پیشنهاد فعلاً تا معلوم نشده است نمیشود رأی گرفت.

مخبر - در باقی پیشنهادها مذاکره شود و بعد این را معلوم کردیم رأی گرفته می شود و تکلیف آن معلوم می شود.

نایب رئیس - پیشنهاد آقای یاسائی

(بمضمون ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم در فقره اولی از ماده دوم نوشته شود: (که اجازه ورود به بنادر ایران از طرف دولت ایران داشته باشد الخ)

نایب رئیس - آقای یاسائی

یاسائی - بنده توضیحیکه در این باب لازم بود بطور اجمال عرض کردم

نایب رئیس - آقای مخبر؟ عقیده کمیسیون چیست؟

مخبر - بنده این پیشنهاد را قبول می کنم و در آن قسمت هم چهار هزار سنگ به جای چهار تن نوشته شود.

نایب رئیس - پیشنهاد آقای احتشام زاده

(شرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم در ماده ۲ بعد از عبارت (جهازات مشروحه ذیل) اضافه شود (بشرط آنکه حامل مال التجاره نباشند)

نایب رئیس - آقای احتشام زاده

احتشام زاده - این کشتی هائی که از تأدیه عوارض بندری معاف شده کشتی هائی است که برای کارهای مخصوصی است، از قبیل کشتی جنگی و صحنه و غیره و گمرک والبته اینها در صورتی معاف خواهند بود که برای این کارها باشند و اگر اینها بیابند و مال التجاره بار کنند علت ندارد که آنها را معاف کنند، این بود که بنده پیشنهاد کردم کشتی های مشروحه ذیل که حامل مال التجاره نباشند از تأدیه عوارض بندری معاف خواهند بود

نایب رئیس - آقای ملک مدنی

ملک مدنی - عرض کنم که این مسئله در شور اول پیشنهاد شد و در کمیسیون هم مورد بحث شد و مذاکره شد که جهازات جنگی يك مملکتی نمیتواند مال التجاره حمل کند و تصور میکنم که این نظر آقای احتشام زاده ضمناً تأمین شده است و جهاز جنگی ممکن نیست مال التجاره حمل کند و این توضیح دیگر محتاج نیست

نایب رئیس - رأی میگیریم به پیشنهاد آقای احتشام زاده آقایان موافقین قیام فرمایند.

(معدودی برخاستند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای آقا

سید یعقوب

(بمضمون ذیل خوانده شد)

پیشنهاد میکنم ماده دوم این نوع اصلاح شود: جهازاتی که ظرفیت آنها الی آخر

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - در این جا چهار قسم کشتی را استثناء کرده اند و بنده نظرم در يك امور واقعی است و آقایان نظرشان به تعارف است، بنده چون نظرم به امور واقعی است میدانم در بنادر جنوب و شمال چطور است و گفتم که این الفاظ از بین برود وقتی که ما نتوانستیم بزینم نوي سرشان که کشتی جنگی آنها وارد نشود دیگر نمیتوانیم که کشتی جنگی فلان و فقط کشتی هائیکه ظرفیت آنها از فلان قدر تن کمتر است کافی است، نظر من این بود که آقایان به تعارف و نزاکت صحبت میکنند و اگر هم آقایان این پیشنهاد را قبول نمیکنند بنده مسترد می دارم

نایب رئیس - پیشنهاد آقای کازرون

(شرح ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد میکنم که در ماده ۲ اضافه شود.

۵ - جهازاتی که در بنادر داخلی ایاب و ذهاب می نمایند.

نایب رئیس - آقای کازرون

کازرون - بنده استدعا میکنم حضرت والا وزیر محترم توجه فرمایند.

وزیر مالیه - بلی.

کازرون - بنده آنچه را که عرض میکنم نظر به بنادر جنوبی است و از بنادر شمالی اطلاع ندارم و این قانونی را که شما دارید وضع میکنید برای پرت پهلوئی است و برای بنادر دیگر عجاله نوشته نمیشود و همه این مطالبی که گفته میشود تطبیق با آنجا میکنند و بنده عرایضم راجع به احتیاجات شدیدی است که بنادر جنوب دارند عرض کنم بنادر داخلی ایران بوسیله کشتیهای بادی رفع

احتیاجات خودشان را میکنند و این کشتیهای بادی دائماً مابین بنادر در حرکتند و مال التجاره و ارزاق حمل می کنند از این بندر کوچک به يك بندر بزرگ و بالعکس رفت و آمد می کنند و امیدواریم در آتی فوق العاده نزدیکی مؤسسات بندری هم در بنادر جنوب داشته باشیم ولی این قانون يك قانون عمومی است که نوشته میشود این است که بنده پیشنهاد کردم کشتیهای بادی که در بنادر داخلی ایاب و ذهاب میکنند از این عوارض معاف بمانند و اگر غیر از این باشد بمنزله ممنوع ماندن آنها است از ایاب و ذهاب و رفع حوائج داخلی. این بود عرایض من

مخبر - اولاً همانطور که فرمودند قسمت جنوب که مورد توجه ایشان است غالباً بنادرش ساخته نیست که در آن جا چیزی گرفته شود و ثانیاً بعد از آنکه ساخته شد کشتی هائی که ظرفیت آنها از دوازده خروار کمتر است که معاف است آن کشتیهای بادی هم اگر باین اندازه ظرفیت داشته باشند معاف خواهند بود و اگر زیادتر باشد علت اینکه معاف باشند چیست؟

نایب رئیس - رأی میگیریم به پیشنهاد آقای کازرون

آقابایکه قابل توجه میدانند قیام فرمایند (عده کمی برخاستند)

نایب رئیس - قابل توجه نشد. پیشنهاد آقای

فیروز آبادی

(بمضمون ذیل خوانده شد)

بنده پیشنهاد میکنم که نوشته شود جهازاتی که بارگیری آنها از چهار تن کمتر باشد

نایب رئیس - آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی - عرض میشود که در این جا نوشته شده است که جهازاتی که ظرفیت آنها از چهار تن کمتر باشد حالا ممکن است کم بار داشته باشد، زیاد بار داشته باشد و ممکن است بار نداشته باشد شامل همه

اقسام میشود اما پیشمهادی که بنده تقدیم کردم تمام این اشتباهات را رفع میکند که اگر کمتر بارگیری داشته باشد یا مسافر داشته باشد آن حق گرفته شود و بنده این پیشنهاد را کردم و گمان میکنم جامع باشد

مخبر - آقای فیروز آبادی توجه بفرمایند که آن پیشنهادی که در ماده اول شد این قسمت را بکلی رفع کرد آن کشتی که ظرفیتش کمتر از چهار تن است معاف میشود و آنکه ظرفیتش بیشتر از این مقدار است از روی ظرفیتی که در کشتی معین میشود آن عوارض گرفته میشود نه از روی حساب خروار و این چیزها

فیروز آبادی - خیلی خوب وقتیکه نظر بنده تأمین میشود پس میگیرم

نایب رئیس - رأی میگیریم بماده دوم با این دو اصلاحی که از طرف مخبر قبول شد. آقایانیکه موافقت قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد. ماده سوم

(این نوع خوانده شد)

ماده سوم - دولت مکلف است که مخارج اداری و مرمت و نگهداری ساختمانهای موجود در بنادر و همچنین مخارج تسهیل بارگیری و بار اندازی را در تمام بنادر از عایدات هر بندر پرداخته و برای ۱۳۰۷ بودجه کل مصارف مذکوره را به مجلس شورای ملی تقدیم نماید

نایب رئیس - آقای آقاسید یعقوب

آقاسید یعقوب - گرچه آقای وزیر مالیه فرمودند حرف زدن خجالت ندارد، درست است و بنده عرض میکنم که ما در حرف زدن خجالت نداریم. عرض کنم ما قانون تمرکز عایدات نوشتیم که عایدات ما در خزانه مرکبیت پیدا کند و از آنجا خارج شود، این جا نوشته است که مخارج تسهیل بارگیری و بار اندازی را در تمام بنادر از عوائد هر بندر پرداخته شود، بنده

عرض میکنم که تمام عایدات باید در خزانه جمع شود و تخصیص دادن به اینکه در يك جایی خرج کنیم بنده مخالف هستم.

وزیر مالیه - بنده عرض می کنم خدمت آقا که این ماده ناقص و مغایر تمرکز عایدات نیست و حالا هم عرض میکنم همانطور که حالا شما عایدات راه را تخصیص دادید بیک خرج معینی مگر غیر از این است؟ عایدات راه را شما تخصیص داده اید بمخارج ساختمان راه و بلدیه ها و همینطور است بعضی چیز های دیگر. حالا این چطور عمل میشود؟ عایدی وصول میشود، میرود بخزانه و به همان میزان عایدی برای آن مصرف معین از خزانه حواله میشود و در این جا هم ما تخصیص داده ایم عوائد هر بندر را برای مصارف همان بندر و رای همین کار هم این قانون وضع میشود و اگر این خرج نبود این عوارض که وضع نمیشد پس ابداً مغایر با تمرکز عایدات نیست و تخصیص عایدات است بمخارج معین و بعد از وصول در خزانه وارد میشود و مخارج میشود

نایب رئیس - آقای بامداد

بامداد - این ماده بعقیده بنده خوب ماده است و منظورش این است که عایدی يك بندری را به بندر دیگر خرج نکنند، این خیلی خوب است و مفهومی هم که میشود از آن استفاده کرد این است که عایدات هر بندری باید خرج همان بندر بشود و از جای دیگر نیاورند خرج آنجا بکنند پس بعقیده بنده تحمیلی هم بر بودجه نباید بکنند و چون خیلی بنده به این قضیه اهمیت میدهم این است که عرض میکنم متأسفانه این قسمت تصریحی نشده است و ماده نقصان دارد و چنانچه تصریح شود که (نه از بودجه مملکتی) بنده موافقت میکنم حالا ببینم نظر آقایان چه چیز است

وزیر مالیه - مفهوم این ماده آن طوری که آقای بامداد فرمودند نیست مفهوم این ماده مطابق ظاهرش

است یعنی این عواید مختص است بمخارج اداری و مرمت و نگهداری ساختمان های موجوده ولی این دلیل نیست که اگر يك قضیه يك وقتی اتفاق افتاد که فلان بندریك مخارج کلی پیدا کرد و محتاج شد که از عایدات عمومی مملکتی آن خرج بشود آن احتیاج را رفع نکنند آن احتیاج را رفع میکنند و نباید بگذاریم که بندر خراب شود و از بودجه مملکتی و عوائد مملکتی مخارج بندر را میدهند منتها مطابق حساب هائی که هست آن وجه را اگر شود به بودجه مملکتی برمیگردانند ولی ما مطابق حساب هائی که کردیم این عواید کافی بلکه زاید است الان در بندر پهلوی شاید ما اضافه بیاوریم ولی ممکن است يك اتفاقی در دو سال سه سال یکمرتبه بیفتد و با حادثه پیدا شود که محتاج بیک خرج فوق العاده بشویم البته این را باید از جای دیگر کرد و مانعی ندارد

بعضی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

نایب رئیس - کافی است

(گفتند بلی)

نایب رئیس - پیشنهادها قرائت میشود پیشنهاد

آقای ضیاء

(اینطور قرائت شد)

تبصره ذیل را به ماده سوم لایحه اخذ عوارض بندری

پیشنهاد میباید

تبصره - مخارج اداری مصرحه در ماده فوق نباید از میزان صدی سه تجاوز نماید

نایب رئیس - آقای ضیاء

ضیاء - بهترین قانونهائی که وضع میشود برای مالیات و عوارض قانونی است که عایدات آن مصرف يك مخارج لازمی میشود و مخارج معینی دارد و این ماده رو بهمرتبه به ما امیدواری میدهد که در آتیه يك عوایدی برای ساختن این بندر و همچنین محلی برای ساختن بنادر دیگر پیدا خواهد شد اما يك کلمه در اصل ماده ذکر

شده است و باین طریقی که در ایران معمول است که برای اجرای يك قانون جزئی يك اداره عریض و طویلی درست میشود این تبصره را بنده پیشنهاد کردم که وزارت مالیه توجه بکند که مالیات که گرفته میشود صرف خود بندرها بشود و برای وصول این مالیات در همه جا بهتر از اعضاء گمرک کسی نخواهد بود، اداره منظم، محل معین، اعضاء اداره مرتب فقط يك دفتر میخواهد و يك ميز و يك مستخدم، این بود که بنده برای مخارج اداری اجرای این قانون پیشنهاد کردم که از میزان صدی سه عایدات تجاوز نکنند و همان طور که گمرک نظر میکند به مال - التجاره ها و اشیاء محتویه را تحت نظر میآورد و همانطور که گمرک دقت میکند که عوائد گمرکی وصول شود بالاخره به همان میزان معلوم میکند که چند خروار در این کشتی بوده و چقدر باید این کشتی و این بار مالیات پردازد و اداره وسیعی لازم نخواهد داشت این بود که بنده پیشنهاد کردم که از میزان صدی سه عایدات تجاوز نکند

وزیر مالیه - این جا باید نماینده محترم متوجه باشند که در این ماده که نوشته شده است مخارج اداری و مرمت و نگهداری و غیره مقصود از مخارج اداری که نوشته شده مخارج وصول این عوارض نیست اصلاً شاید این کار هیچ اداره جدیدی نمیخواهد و مقصود از مخارج اداری ما محتاج است که از حیث اداره کردن بندر لازم است مهندس میخواهد ملاح میخواهد، نجار میخواهد آهنگر میخواهد و باید چراغش روشن باشد اسباب کارش منظم باشد اینها تمام مخارج اداری است اما از نقطه نظر اینکه این مخارج باید با صرفه جوئی بشود و عایداتی که پیدا میکند کاملاً بمصرف لازمه خرج شود ملاحظه این نکته کاملاً شده و در بودجه هم که برای ۱۳۰۷ تقدیم میشود آقایان ملاحظه میفرمایند و اگر نظر صرفه جوئی داشته باشند آن موقع نظرشان را میفرمایند و در این ماده بعقیده بنده این پیشنهاد لزومی ندارد

و اگر نایبند محترم پیشنهاد خودشان را استرداد کنند
ببنده منت خواهند گذارد

ضیاء - بنده برای این که در بوجه رعایت صرفه
جوئی خواهد شد این تبصره را استرداد میکنم و امیدوارم
مخارج اداری را در نظر بگیرند که زیاده تر از این میزان
نشود و قسمت های دیگر البته در بودجه، تامین
خواهد شد

نایب رئیس - پیشنهاد آقای فیروز آبادی

(بنحو ذیل قرائت شد)

بنده پیشنهاد تبصره را میبایم

تبصره - مصارف بندری در آخر سال نباید از ربع
عایدات تجاوز نماید

نایب رئیس - آقای فیروز آبادی

فیروز آبادی - از بسکه از خرج بیهوده آدم در این
مملکت میترسد که نتیجه بحال این مملکت ندارد تا
صحت يك خرجی میشود انسان ناچار است همه قسم
احتیاط کند این جا بنده پیشنهاد کردم که باخر سال
که چیزی نمانده است دو ماه مانده است یا بیشتر کاری
ندارم بنده پیشنهاد کردم که در این دو ماه آخر سال
مخارج اینکار چه از حیث اداری و غیره نباید از ربع عایدات
زیادتر شود و اول سال آینده بودجه این کار را میاورند
و هر قدر لازم بود مجلس نظریات خودش را می کند
و يك امتحانات هم خود دولت کرده و میزان خرج
بدست میاید و بودجه آنرا بمجلس شورای ملی میدهم
هم رأی میدهم

شریعت زاده - يك مرتبه دیگر این پیشنهاد
قرائت شود

(بشرح سابق قرائت شد)

نایب رئیس - آقای شریعت زاده

شریعت زاده - بنده تصور نمیکنم که آقای فیروز
آبادی يك پیشنهادی بفرمایند که آنقدر قابل انتقاد باشد

دکتر سنک - بنده اینجاده را بنام موکلین رنجور
آقایان محترم تقدیم کردم ملاحظه بفرمائید فقیر ترین
ادارات که بنظر آقایان می رسد اداره صحیه است در
صورتی که از نقطه نظر اهمیت از همه ادارات ضروری تر
ولازمتر است. يك مملکتی که اینطور امراض مختلفه هر ساعت
مشاهده میشود که مردم را بطرف نیستی سوق میدهد
باید صحیه غنی داشته باشد، اگر احصائیه کل مملکت
در دسترس آقایان باشد ملاحظه میفرمائید که عده
متوفیات چندین برابر متولدین است مسؤولیت این مرگها
نمیدانم متوجه کیست؟! علیهذا خواستم از آقای وزیر
مالیه و از آقای مخبر که این ماده را (اگرچه برخلاف
بعضی پیشنهاد های دیگر که این جا ملاحظه کرده ام)
قدری زیادتر است ولی چون برای خاطر مرضای فقیر
است قبول بفرمایند.

مخبر - پیشنهاد ایشان چون بحال عامه مفید است
بنده از طرف کمیسیون با کمال میل قبول میکنم

نایب رئیس - رأی گرفته میشود به پیشنهاد آقای
دکتر سنک که بمنزله ماده چهارم است
وزیر مالیه - يك مرتبه دیگر این پیشنهاد قرائت
شود.

(بمضمون سابق خوانده شد)

وزیر مالیه - بنده با این پیشنهادی که آقای دکتر
سنک فرمودند و موافقت عمومی که در مجلس میبینم با
این نظر هست نمیخواهم مخالفت کنم و حالا گذشته است
و مخبر کمیسیون هم قبول کرده است لیکن اگر آقایان
قبلاً متوجه این مطلب بودند و این پیشنهاد را در شور
اول میکردند که يك نظارتی در اطرافش میشد و يك
محاسبات میکردیم بهتر بود برای اینکه موقعی که لایحه در
کمیسیون مطرح بود این بود که این حساب را بهتر می
توانستیم بکنیم ولی چون فعلاً آقای دکتر سنک این پیشنهاد را
کرده اند و مجلس هم بانظر مخصوصی قبول میکند و موافقت
میکند و آقای مخبر هم قبول کردند بنده نمیخواهم اینجا

مخالفت کنم که سوء تعبیری بشود و قبول میکنم و اگر
حسابان هم درست نیست درست میکنیم
شیروانی - بکدفعه دیگر قرائت شود
(مضمون گذشته قرائت شد)

نایب رئیس - رأی میکنیم باین پیشنهاد که ماده
چهارم است آقایان موافقین قیام فرمایند
(اغلب قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد ماده الحاقیه دیگر پیشنهادی
آقای استرآبادی

(اینطور خوانده شد)

ماده الحاقیه ذیل را پیشنهاد میکنم
پس از وضع مخارج مصرحه در ماده ۳ اضافه
عایدات هر بندر به مصارف بلدیة همان بندر خواهد
رسید.

نایب رئیس - آقای استرآبادی

استرآبادی - بنده این مطلب را بطور تبصره پیشنهاد
کرده بودم ولی موقع دادن تبصره از دست رفت حالا
عرض می کنم همان طور که آقای کازرونی اظهار کردند
که از بنادر شمال مطلع نیستند بنده هم از بنادر جنوبی
به خوبی اطلاع ندارم ولی بنادر شمالی غیر از بندر
پهلوی که حقیقتاً يك سر و صورت آبرومندی دارد سایر
بنادر از قبیل بندر جز و امثال آن فوق العاده دوچار
زحمت و محتاج بلدیة های خیلی مهم و مکفی است. که
بنده پیشنهاد کردم بطور ماده الحاقیه که پس از وضع
آن مخارجی که دولت برای بنادر در ماده سه معین کرده
و اگر زیاد آمد به مصرف بلدیة همان بندر برساند و اگر
زیاد نیامد که هیچ.

مخبر - عرض میشود بطوری که در مواد دیگر
ملاحظه فرمودید این عواید از برای مصارف و نگاهداری
بندر ها تخصیص داده میشود و اگر از مخارج جاری و
عمومی سالیانه بندر اضافه باشد دولت باید آن اضافه

را ذخیره کنند برای مخارج اتفاقی مثلاً ممکن است يك قسمتی را آب خراب کند یا سایر اتفاقات دیگر يك مخارج فوق العاده را باعث شود برای آنها نباید هر ساله مبلغی در بودجه منظور شود و باید دولت این پولها را ذخیره کند برای این قبیل مواقع اتفاق ممکن است يك روزی لازم شود (چنانچه اینجا هم پیش بینی شده است و يك حد اقل و اکثر معین شده است) که این عوارض را کم کنیم اگر بخواهیم این اضافات را به بلدیة ما بدهیم ممکن است يك روزی مخارج زیادتری پیدا شود که محلی نداشته باشیم.

نایب رئیس - رأی گرفته میشود به پیشنهاد آقای استزادی آقایان موافقین قیام فرمایند (عده کمی برخاستند)

نایب رئیس - تصویب نشد. ماده پنجم قرائت میشود ماده ۵ - این قانون پس از تصویب بلافاصله بموقع اجرا گذاشته میشود و وزارتین مالیه و فوائد عامه هر يك در حدود خود مأمور اجرای آن میباشند.

وزیر مالیه - برای اینکه يك سابقه اتخاذ نشود بنده معتقدم که جمله اول این ماده برداشته شود و همینقدر نوشته شود (مثل معمول که نوشته میشد) وزارتین مالیه و فوائد عامه مأمور اجراء هستند و بلافاصله بموقع اجرا گذارده میشود لازم نیست.

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده خیلی نمیخواهم دست در این مواد بگذاریم و آقای مخیر هم کاملاً به بنده گوش نمیدهند آقایان میدانند که در این جا صحبت وصول يك مالیات است و يك عوارضی باید گرفته شود و مربوط است بوزارت مالیه و به وزارت فوائد عامه کاری ندارد این است که بنده میگویم وزارت مالیه فقط مأمور اجرای این قانون باشد و به وزارت فوائد عامه دخلی ندارد

نایب رئیس - آقای رفیع

حاج آقارضا (رفیع) - آقا اگر ملاحظه فرمایند این مسئله راجع به بريت است و بريت دست فوائد عامه است اداره آنها در تحت نظر وزارت فوائد عامه است وزارت عالیہ کاری ندارد فقط پول گرفتن آن بامالیه است و کارهای دیگرش مربوط به فوائد عامه است و خوب است آقا هم موافقت فرمایند که وزارت فوائد عامه هم در اینجا نظر داشته باشد و همانطوریکه در ماده است بگذرد.

جمعی از نمایندگان مذاکرات کافی است

نایب رئیس - کافی است؟

(اظهار شد. بلی)

نایب رئیس - آقای مخیر آنطوریکه آقای وزیر مالیه فرمودند عبارت ماده را تنظیم کنند که رأی گرفته شود مخیر - از این جمله وزارتین مالیه و فوائد عامه هر يك در حدود اختیارات خود مأمور اجرای آن میباشند.

نایب رئیس - تصویب شد. شور در کلیات است آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده نظر آقای رفیع را متوجه میکنم که میخواهم اصول مشروطیت و تقسیم کارها را کاملاً ناسم تعقیب کنم. بنده میخواهم يك قانون که اجرا نمیشود از يك وزیر مسؤل آن سؤال و استيضاح کنم با این ترتیب که باشد فردا اگر بنده نخواهم سؤال کنم يك وزیر می گوید که چون به او مربوط بود این طور شده است و بکلی با این ترتیب مسؤلیت وزراء در پیشگاه مجلس شورای ملی از بین می رود وزارتینها کارشان معلوم است و هر يك از آن ها تکلیفشان معین است، این لایحه اخذ حقوق بندری است درنا بیگی معین کردن حاکم بندر معین کردن مال وزارت داخله است و مرمت کردن و اصلاح کردن بندر کار فوائد عامه است و این کار مربوط بوزارت مالیه است هر يك از اینها کارشان جدا و مجزا است

نایب رئیس - آقای بامداد

بکنفر از نمایندگان - نیستند.

نایب رئیس - آقای کازرونی

کازرونی - بنده خواستم اینجا عرض کنم و تذکر بدهم چنانچه خودشانم اعتراف کردند امروز فقط بندری که این مؤسسات درس شده است بريت پهلوئی است و لاغیر و در جای دیگر نیست توجه فرمائید که بعد مورد سوء استفاده نشود من تقصیر ندارم این نظریه را میخواهم تأمین کنم (چون يك چیز هائی در سابق دیده ام) که امروز فقط بندری که درس مؤسسان دارد بريت پهلوئی است لاغیر.

وزیر مالیه - مقصودتان از این حرف چه چیز است؟ بعضی از نمایندگان - مذاکرات کافی است.

وزیر مالیه - اجازه فرمائید! نوشته شده است هر جائیکه ساختمان داشته باشد، عبادان هم ساختمان دارد. چطور منحصر به پهلوئی است؟

نایب رئیس - مذاکرات کافی است؟ آقای روحی مخالفتند.

روحی - خیر عرضی ندارم.

نایب رئیس - گفته شد مذاکرات کافی است رای میگیریم به این قانون با ورقه آقاییکه موافقتند ورقه سفید خواهند داد

(اخذ و استخراج آراء بعمل آمده هشتاد و پنج ورقه سفید شماره شد)

نایب رئیس - عده حاضر ۹۴ با اکثریت ۸۵ رای لایحه تصویب شد

اسامی رأی دهندگان

آقایان: میرزا علی حقنویس - نصرت الله اسکندری - حاج آقا حسین - میرزا علیخان خطیبی - شریعت زاده - غلامحسین میرزا مسعود - حاج میرزا حبیب الله امین - امیر تیمور کلالی - نوبخت - زوار - دادگر - احتشامزاده

پس باید بنویسیم که وزارت مالیه و وزارت داخله و وزارت فوائد عامه مأمور اجراء هستند؟ این حاکی که از این جا می رود از طرف وزارت داخله است بنده مطابق اصول مشروطیت قبول نمیکنم حاکم از جای دیگر برود و مشروطیت نمیگذارد که بنده باین چیزها قائل بشوم. این قانون برای اخذ حقوق بندری است مثل حقوق گمرکی مثل سایر مالیاتها و در اینجا حق نداریم که وزارت فوائد عامه را مدخلیت بدهیم. بنده با آقای وزیر مالیه این را مذاکره کردم و يك مرتبه آقای قائم مقام بکلی از بین برد. نوشتن فوائد عامه اینجا چه معنی دارد؟ و مرمت کردن دخلی باخذ حقوق بندری ندارد، چرا میخواهید عنوان مسؤلیت هر يك از وزراء را با هم مخلوط کنید مگر نبود که برای روانه کردن معاین راه آهن وزیر معارف آمد اینجا و گفت وزارت فوائد عامه موافقت نکرده است و آخر معلوم نشد که چه سدرقتند یا نه؟ چرا مسؤلیت وزراء را مخلوط میکنید؟ هر يك از وزراء باید در حدود وزارتخانه خودش مسؤل باشد این است که بنده با این قسمت مخالفم و مخالفتم برای این است که وزارت مالیه مستقلاً مأمور اجرای این قانون است و مسائلی که متعلق به وزارت فوائد عامه است ابداً در این قانون نیست.

وزیر مالیه - برای اینکه نماینده محترم با این قانون راجع به يك چیزی که بنظر بنده جزئی است مخالفت نکنند يك توضیح مختصری خدمتشان عرض میکنم که علت اینکه وزارت فوائد عامه در این جا باید دخالت کند ماده سوم است که نوشته است دولت مکلف است مخارج اداری و مرمت و نگاهداری و ساختمان های موجوده در بنادر الی آخر و بودجه بندری باید با نظر وزارت فوائد عامه تنظیم و اصلاح شود مداخله وزارت فوائد عامه از نقطه نظر وصول عوارض نیست از نقطه نظر ماده سوم است که قضیه بودجه بندر و ساختمان و اینها را مخلوط کرده و ضرری هم ندارد.

عراقی - محمود رضا - تقی زاده - طباطبائی و کیلی - دکتر لقیان - حشمتی - افشار - طاهری - ملک آرائی - دولت‌شاهی - فرهنگند - اسفندیاری - طباطبائی دیبا - دهستان - آقا سید یعقوب - خوئی - آشتیانی - ثقة لاسلامی - معتمد التولیه - زنکنه - محمد آخوند - دکتر سنک - عصر انقلاب - فرمند - ارباب کیخسرو - میرزاعلی کازرون - عمادی - امام جمعه اهر - لیقوانی - بهار - ساکنیان - عباس میرزا - بدر - مولوی - ملک مدنی - موقر - ایه الله زاده اصفهانی - قومنی - جوانشیر - میرزا عبدالحسین - سید حسین آقاباب - جمشیدی - سلطان محمد خان - یاسائی - فهیمی - نجومی - اعتبار خواجوی - حیدری - صالحی - مهدوی - افخمی - ملک ارج پور تیمور - روحی - نگهبان - میرزا حسن ایه الله زاده - میرزا عبد الله خان وثوق - ابراهیم قوام - معظمی بهبهانی - وزیری - ثقة لاسلام - بروجردی - دکتر رفیع امین نابت - اسکندر خان مقدم - ابراهیمی - سید جواد محقق میرممتاز - سید ابراهیم ضیاء - دیوان بیکی - محمد ولی میرزا حاج میرزا آقا فرشی - مفتی وزیر معارف - لایحه تمدید کنترات مادام‌العمر معامه و مدیره مدرسه دارالمعلمات تقدیم میشود

نایب رئیس - به کمیسیون مربوطه مراجعه میشود پیشنهاد آقای دادگر (مضمون ذیل قرائت میشود)

پیشنهاد می‌کنم لایحه مربوط به مستخدمین مجلس بلافاصله طرح میشود

نایب رئیس - آقای دادگر دادگر - ما از نقطه نظر مباحث با دولت و برای اینکه کارهای داخلی خودمان چیز زیادی نیست با دولت موافقت کردیم که لایحه تا کس بندری مطرح شود و آقایان هم موافقت کردند و آن لایحه هم گذشت و باید حالا این کار که راجع به مستخدمین مجلس است بنوبه خودش اصلاح شود و این پیشنهاد بنده در اول که

ملی و تشخیص و انتخاب اعضاء و اجزاء و مستخدمین اداری مجلس و تمام ترتیبات و تشخیصات با محذوفات راجعه با استخدام اداری مجلس و کلیه اجرای مواد قانون اداری مصوبه ۲۱ بهمن ۱۳۰۴ با خود مجلس است و بعلاوه در استخدام مستخدمین الزامی با انتخاب از منتظرین خدمت ادارات دولتی نیست و این حقوق و اختیارات راجع به گذشته و آینده محفوظ و واجب الاجرا است. همچنین تشخیص و تعیین وجوه کسور تقاعد کلیه مستخدمین مجلس از آغاز سال ۱۳۰۵ بعد از خود مجلس بوده و این کسور در صندوق ضبط و مطابق مواد سه و چهار قانون استخدام اداری مجلس مصوب ۲۱ بهمن ۱۳۰۴ لدی الاستحقاق به ذوی الحقوق تادیه خواهد شد ماده الحاقیه دوم - نسبت به دارائی نقدی و جنسی مجلس در مواردی که اداره مسؤل لزوم آنرا تشخیص دهد اخذ وجه الضمانه یا دادن ضامن معتبری حتمی خواهد بود

مواد ۱۷ و ۲۶ - قانون استخدام کشوری شامل مستخدمین اداری مجلس بوده و تبصره ماده اول قانون استخدام اداری مجلس مصوب ۲۱ بهمن ۱۳۰۴ نسخ می شود.

تبصره - اجرای مواد الحاقیه مذکوره فوق از طرف مجلس با رعایت ماده هفت قانون استخدام اداری مجلس مصوبه ۲۱ بهمن ۱۳۰۴ بعمل خواهد آمد.

نایب رئیس - فوریت لایحه مطرح است، فوریت اول مخالفی ندارد؟

(گفتند: خیر)

نایب رئیس - رأی گرفته میشود به فوریت اول آقایان موافقین قیام فرمایند

(اغلب برخاستند)

نایب رئیس - تصویب شد. فوریت دوم مطرح است. مخالفی ندارد؟

یاسائی - بنده مخالفم

نایب رئیس - بفرمائید

یاسائی - بنده آنچه که دقت کردم و مطالعه کردم در این لایحه ملتفت نشدم که چه ما به تفاوت بین مستخدمین مجلس و مستخدمین کشوری است که مستخدمین اداری مجلس يك وضعیت خاصی پیدا کند و این کار بشود که منتظرین خدمت سایر وزارتخانه ها نمیتوانند بیایند در مجلس و اینها نمیتوانند بروند در سایر وزارتخانه ها بنده نمیدانم این چه منفعتی دارد؟ اگر اداره تقنینیه با اداره مباشرت يك عضوی را يك روز خواست منتظر خدمت کند تکلیف او چه چیز است. اگر خواست برود مستخدم وزارت خارجه یا مالیه بشود چه اشکال دارد؟ که باید حالا اشکال درست کرد و همچنین اگر يك روزي يك مستخدمی برای مجلس لازم شد حتماً باید از اشخاص خارج بی سابقه بیاوریم برای اینکه میخواهیم دو نفر مستخدم بی سابقه بیاوریم باید قانون مجلس را تغییر داد؟ دو نفر ثابت اگر میخواهیم بیاوریم ممکن است از منتظرین خدمت سایر وزارتخانه ها بیاوریم و بالاخره مستخدمین اداری مجلس مثل مستخدمین سایر وزارتخانه ها هستند و ما در عین حال که معتقدیم مطابق قانون اساسی باید به تفکیک قوای ثلاثه قائل شویم اگر برای قضاة قانونی مخصوص باید بنویسیم آیا باید برای تفریر نویس هم قانون علیحده بنویسیم؟ آقا: تند نویسی هم مثل تفریر نویسی است چه تفاوتی دارد؟ چرا این تفاوت را قائل میشوید؟ مقصود چیست؟ اگر بنده بدانم که يك مرتبتي دارد که ما بگوئیم برای مستخدمین مجلس يك قانون خاصی باید نوشت و منتظرین خدمت مجلس قانوناً حق ندارند بروند در سایر وزارتخانه ها مخالفتی ندارم ولی بنده نفهمیدم مقصود از این چیست و مقصود از اینکه کسور تقاعد آنها را در جای دیگر جمع کنیم جز اینکه زحمتی برای اداره مباشرت تهیه کنیم نتیجه ندارد بالاخره مستخدمین اداری مجلس هم مثل مستخدمین دولت هستند و کسور

تقاعد آنها هم مثل کسور تقاعد مستخدمین دولتی در مالیه باید ضبط شود و هر وقت که لازم شد به آنها بدهند...

نایب رئیس - راجع به فوریت بفرمائید

یاسائی - بنده چون با اصلش مخالفم قهراً با فوریتش مخالفم و عقیده ام این است که این است که این قضیه فوریت ندارد و این مسئله آنقدرها مهم نیست و بنده نمیدانم اگر این فوریت تصویب نشود چه مصالحی فوت خواهد شد؟ این است که بنده با فوریت و اساسش مخالفم مگر اینکه يك توضیحاتی داده شود که بنده بفهمم نتیجه این وقت تلف کردن ما چیست

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - بنده هم با فوریت مخالفم

نایب رئیس - آقای دادگر

دادگر - عرض کنم که آقای یاسائی وارد در ماهیت مطلب شدند و راجع بان بنده عرض نمیکم برای این که فوریت مطلب مطرح بود يك کار مهمی دولت داشت و انجام شد دولت هم ساعی بود که آن موضوع بگذرد و چون موقعی بود که مجلس بهم میخورد ما از آقایان استدعا کردیم که این ساعت تشریف فرمائی خودشان را بمساعدت يك طبقه خادمی صرف نکنند. بنا بر این فلسفه فوریت همین بود و ما در مقابل يك کار حادثه لازم نبودیم که بگوئیم ترجیح بلا مرجحی داده ایم اوقاتی بوده است که میخواستیم برویم این را تخصیص دادیم به قطارهای خودمان اما راجع باصل (گرچه نمیخواهم عرض کنم) و در موقع خودش عرض میکنم ولی آقای یاسائی را توجه میدهم يك مسئله که گمان میکنم برای ایشان مقنع باشد و آن اینست که ما که يك هیئت دولتی را منصوب میکنیم وقتی که يك هیئت منصوب ما است باید موجبات تامین نظر آن منصوبین خودمان را فراهم کنیم هیئت رئیس مجلس شورای ملی هم

هاست و خیلی از مصالح را از آقایان فوت میکنیم چند موضوع در این لایحه پیش بینی شده است که بنده نظریات خودم را نسبت بهر يك عرض میکنم. يك مسئله مسئله تفکیک مستخدمین اداری مجلس است از مستخدمین کشوری وزارت خانهها یعنی چنانچه يك عضوی يك وقتی بخواهد از این جا انتقال پیدا کند به يك وزارتخانه یا بالعکس اگر يك عضوی از يك وزارتخانه یا مهیا بودن وسایل بخواهد به مجلس شورای ملی منتقل شود تواند. بنده این قضیه را کاملاً مضر بحال مستخدمین اداری مجلس میدانم و معتقدم که قانون استخدام مستخدمین مجلس هم مثل سایر مستخدمین باشند و بایستی از تمام منافع که مستخدمین دولتی بهره مند میشوند این آقایان هم از آن منافع بهره مند شوند به این جهت بنده با تفکیک آنها مخالفم و همچنین باینکه کسور تقاعد مستخدمین مجلس در خود مجلس جمع شود و از مؤسسه تقاعد وزارت مالیه و صندوق تقاعد جدا شود مخالفم چون خیال میکنم مصلحت اعضاء اداری مجلس در این است که کسور تقاعد آنها در محلی که کسور تقاعد سایر مستخدمین جمع میشود جمع شود و علاوه يك اشکالات دیگر هم هست که در این لایحه نوشته شده است کسور تقاعدی که از اول ۱۳۰۵ کم شده است همه باید بر گردد به مجلس. عرض میکنم يك اشخاصی هستند که در ظرف این دو ساله ۱۳۰۵ و ۱۳۰۶ منتقل شده اند به وزارتخانه ها و اگر بخواهند که کسور تقاعد آنها را از اول ۱۳۰۵ بگیریم و بیاوریم در مجلس تکلیف آنها چیست؟ آنها نباید بایند به مجلس و به اشخاص دیگر داده شود؟ فقط در این لایحه یکی دو موضوع است که شاید حق داشته باشیم از نقطه نظر مساعدت یا مستخدمین مجلس با آن یکی دو موضوع موافقت کنیم. یکی این است که محدود شده است رتبه های اداری برای کارکنان اداری مجلس به هفت رتبه ولی سایر مستخدمین اداری دارای نه رتبه هستند و هر وقت موجبات و وسائل فراهم شود میتوانند

از يك رتبه به يك رتبه دیگر بالا بروند، بنده موچی نمی بینم که مستخدمین مجلس بتوانند از رتبه هفت تجاوز کنند و خیلی خوب است که آن تبصره سابق ملغی شود، یکی دیگر اختیارات داخلی مجلس است که بهیئت رئیس داده شده است برای عزل و نصب و ترقی و تنزل اعضاء اداری مجلس و عبارت يك طوری نوشته شده است که خیلی به اصطلاح به هیئت رئیس مختار است میدهد. بنده تصور میکنم این اختیارات برای هیئت رئیس هست با رعایت قوانین یعنی هر گاه بخواهند تزل بدهند با رعایت قانون، به این جهت تصور میکنم دو سه قسمت از این لایحه کاملاً بر علیه مصالح اعضاء اداری مجلس است و یکی دو قسمت هم که شاید به نفع آنها است بایستی اصلاح شود.

نایب رئیس - آقای ارباب

ارباب کیخسرو - در اظهارات که این جا شد اگر نظر آقایان محترم باشد مخصوصاً بنده قبلاً به آقایان تذکر دادم که در قسمت اینکه حقوق تقاعد در خود مجلس جمع آوری شود خود بنده مخالفم و عرض کردم پیشنهاد میکنم که حذف شود فقط تشخیص امر را اداره مربوطه میدهد ولی وجوه تقاعد مثل سایر تقاعد ها باید در خود مالیه تمرکز باید تا در موقع لازم به مستحقین آن داده شود و در قسمت عزل و نصب که فرمودید بنده در این خبری که از طرف هیئت رئیس پیشنهاد شده است هیچ صحبت عزل نیست و در آنجا همچو عبارتی نوشته نشده است بدیهی است هر وقت بنا باشد در اداره مربوطه يك نفری مقصر واقع شد کاملاً با رعایت قانون عمل میشود و هیچ اختیار عزل در آن نیست که به اختیار خودشان باشد و کسی را معزول نمایند و اینجا رعایتی که مخصوصاً منظور شده برای آن موقعی است که يك عضوی در یکی از ادارات مجلس لازم باشد هیئت رئیس مجبور نباشد برای آن

منظوری که لازم دارد از منتظرین خدمت بحکم اجبار کسی را بیاورد که آن عضو بتواند از عهده برآید فرض بفرمائید يك نفر تند نویس از اینجا می‌رود تند نویسی از امور فنی است از منتظرین خدمت کجا پیدا کنیم يك کسی را که بتواند این کار را بکند. باید يك نفری را آورد که امتحان بدهد و از عهده آن کار برآید از این جهت بوده که اینجا نوشته شده است که اگر يك کسی در بین منتظرین خدمت نبود و پیدا نشد هیئت رئیسه بتواند از خارج بیاورد که کار مجلس زمین نماند

بعضی از نمایندگان - مذاکرات کافی است

نایب رئیس - پیشنهادی از طرف آقای آقا سید یعقوب رسیده است ولی تأمل بفرمائید که چون مذاکرات کافی شده است رأی بگیریم

آقا سید یعقوب - خیر پیشنهاد بنده مقدم است.

نایب رئیس - پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب (بشرح ذیل قرائت شد)

پیشنهاد میکنم جلسه ختم شود

نایب رئیس - آقای آقا سید یعقوب

آقا سید یعقوب - عرض کنم. الان سه ساعت است نشسته‌ایم و ابداً هم تنفس داده نشده است اصل نظر هم امروز متوجه این قانون بود که گذشت بنده پیشنهاد کردم جلسه ختم شود و پس فردا روز شنبه باز جلسه است می‌آئیم این قانون را می‌گذرانیم بنده این پیشنهاد را کردم حالا مختارید

نایب رئیس - آقای رفیع

رفیع - بنده حقیقةً متمایلم که همیشه با پیشنهاد نماینده محترم موافقت کنم اما از خودشان انصافاً می‌پرسم که بودجه‌های مملکتی تمام مانده است و وقت ما فارغ نیست آقا: تمام لوابح مهمه مانده است و وقت ما حالا تضييع شده است. حالا مذاکرات هم کافی

شده است و به این لایحه یا رأی می‌دهند یا رأی نمی‌دهند در هر حال نباید وقت خودمان را پس فردا ضایع کنیم به اینکه اینمطلب را بگذرانیم، حالا هم اگر به این مذاکرات اداعه بدهیم ائتلاف وقت است و باید رأی داده شود و تمام شود.

نایب رئیس - رأی می‌گیریم به پیشنهاد آقای آقا سید یعقوب که ختم جلسه است آقایانیکه موافقت قیام فرمایند.

(عده قلیلی برخاستند)

نایب رئیس - تصویب نشد. مذاکرات در کلیات

کافی است؟

آقا سید یعقوب - بنده مخالفم

نایب رئیس - بفرمائید

آقا سید یعقوب - بنده نظرم در این مسئله این بود که آقایان موافقت میکنند جلسه ختم شود و بعد مطالعه کنیم. ماده هفتاد قانون استخدام کشوری حق داده است به هیئت رئیسه که این مواد را پیشنهاد کنند در آن قانون می‌گوید که این مواد قانون استخدام که در اینجا پیش‌بینی کرده اند شامل مستخدمین هیئت شوروی نیست، نظر مقنن در این جا چه بوده است نظر مقنن اساساً این بوده است که هیئت رئیسه مجلس شورای ملی از برای آنها يك قانون دیگری بنویسد که بکلی از این قانون مجزا باشد این نظر مقنن بود. عبارت را بخوانید که ماده هفتاد قانون استخدام کشوری چه مینویسد نوشته است: این قانون ابداً شامل مستخدمین شوروی نیست ملاحظه کنید (صورت جلسه حاضر است) بنده آنوقت جداً مخالف بودم آقای شبروان مخبر و مدافع بودند بنده می‌گفتم که این قانون استخدام کشوری باید شامل مستخدمین شوروی هم بشود...

نایب رئیس - راجع بکفایت مذاکرات بفرمائید

آقا سید یعقوب - بلی عرض میکنم، حالا آقایان

می‌آیند اصرار میکنند در صورتیکه این قانون تمام موادش همان مواد قانون استخدام کشوری است، بنده عرض می‌کنم که این قانون برود در کمیسیون یا کمیسیون عدلیه یا کمیسیون داخله یکی از این کمیسیون‌ها برود که این قانون درست نوشته شود که مطابق ماده هفتاد قانون استخدام کشوری این قانون بکلی مجزا باشد ولی حالا آقایان می‌گویند مذاکرات کافی است و ما هنوز از این قانون هیچ نفهمیده‌ایم و میخواهند آقایان این قانون را بگذرانند

نایب رئیس - آقای دادگر

دادگر - عرض کنم که آقای آقا سید یعقوب و هر مخالفی مجال اینکه در مواد مطالعه کنند نکرده در کلیات مذاکره کردن برای رفع عیبهای عمومی است حالا اگر نظریاتی دارند وارد در مواد می‌شویم و بحث میشود و اگر آقای آقا سید یعقوب هم نظری دارند در مواد بحث میکنند خوب است که آقا هم با کفایت مذاکرات موافقت بفرمایند و داخل در مواد بشویم آنوقت نظریات خودشان را آقای آقا سید یعقوب می‌فرمایند و شاید ما هم موافقت کنیم مسائل قابل بحث است و ما هم مقاومتی نداریم.

نایب رئیس - رأی می‌گیریم به کفایت مذاکرات آقایان موافقین قیام فرمایند

(اغلب قیام نمودند)

نایب رئیس - تصویب شد. رأی گرفته میشود به

شور در مواد آقایانیکه تصویب میکنند قیام فرمایند (عده کثیری برخاستند)

نایب رئیس - تصویب شد.

بعضی از نمایندگان - ختم جلسه

نایب رئیس - مخالفی ندارد

(اظهار شد - خیر)

نایب رئیس - نظر به اینکه فردا روز عید است

و باید عده شرفیاب شوند استقرا می‌شود نه نفر معمول بود اگر مخالفی نیست حالا هم نه نفر باشد

عده از نمایندگان - صحیح است

(اقتراع بعمل آمده آقای نجومی معین شدند)

یک نفر از نمایندگان - ایشان عضو هیئت رئیسه هستند

(مجدداً اقتراع بعمل آمده آقای تقی زاده معین

گردیدند)

یک نفر از نمایندگان - ایشان هم عضو هیئت رئیسه

هستند.

(ثالثاً اقتراع بعمل آمده آقایان ذیل تعیین گردیدند)

امیر اسدالله خان عامری - دکتر رفیع خان امین -

دادگر - معظمی - شیخ الاسلام ملایری - جلائی -

بالیزی - نوبخت - طباطبائی و کیلی

نایب رئیس - جلسه ختم میشود جلسه آتیه روز شنبه

(مجلس سه ربع ساعت بعد از ظهر ختم شد)

قانون

اجازه اخذ عوارض بندری در بنادر و لنکرگاه‌ها

مصوب ۵ بهمن ماه ۱۳۰۶ شمسی

ماده ۱ - در بنادر و لنکرگاه‌ها، برای تسهیل کشتی‌رانی و تهیه موجبات امنیت جہازات و تسریع بارگیری و پیاده کردن اجناس و مسافرین تأسیساتی شده باشد یا بشود برای هر یکصد من بار که به کشتی گذاشته یا از آن خارج میشود عوارضی که حد اعلاى آن بیش از سه قران و حد اقل کمتر از سی شاهی نباشد بعنوان عوارض بندری مأخوذ خواهد گردید و از کشتی‌های خالی یا کشتی‌هایی که کمتر از چهارتن بار داشته باشد که از بندر خارج و یا آنجا وارد میشوند برای هر تن ظرفیت کشتی دهشاهی عوارض بندری اخذ میشود

ماده ۲ - جہازات مشروحه ذیل از پرداخت عوارض بندری معاف است .

(۱) جہازات بحریه جنگی دولت اعلیحضرت همیون شاهنشاه ایران و جہازات جنگی دول خارجه که اجازه ورود به بنادر ایران از طرف دولت ایران داشته باشند و همچنین جہازات مریضخانه و صحیه

(۲) جہازات متعلقه با ادارات گمرکات ایران

(۳) جہازاتی که ظرفیت آنها از چهار هزار سنک (چهارتن) کمتر باشد

ماده ۳ - دولت مکلف است که مخارج اداری و مرمت و نگاهداری ساختمان‌های موجوده در بنادر و همچنین مخارج تسهیل بارگیری و باراندازی را در تمام بنادر از عایدات هر بندر پرداخته و برای ۱۳۰۷ بودجه کل مصارف مذکوره را بمجلس شورای ملی تقدیم نماید

ماده ۴ - علاوه بر عوارض مقررہ در ماده اول از هر صد من بار که وارد بندر میشود مبلغ دهشاهی برای مصارف صحیه کل مملکتی دریافت میشود

ماده ۵ - وزارتین مالیه و فوائد عامه هر يك در حدود اختیارات خود مأمور اجرای این قانون میباشد این قانون که مشتمل بر پنج ماده است در جلسه پنجم بهمن ماه یکهزار و سیصد و شش شمسی بتصویب مجلس شورای ملی رسید

رئیس مجلس شورای ملی حسین پیرنیا